

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2017/2394

2017 m. gruodžio 12 d.

dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymo užtikrinimą, bendradarbiavimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastą teisėkūros procedūrą ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2006/2004 ⁽³⁾ nustatytos suderintos taisyklės ir procedūros siekiant palengvinti nacionalinių kompetentingų institucijų, atsakingų už tarpvalstybinių vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymo užtikrinimą, bendradarbiavimą. Reglamento (EB) Nr. 2006/2004 21a straipsnyje numatyta to reglamento veiksmingumo ir jo veiklos mechanizmų peržiūra. Po tokios peržiūros Komisija padarė išvadą, kad Reglamento (EB) Nr. 2006/2004 nepakanka, jog būtų veiksmingai sprendžiami vykdymo užtikrinimo iššūkiai bendrojoje rinkoje, įskaitant bendrosios skaitmeninės rinkos iššūkius;
- (2) vienas iš 2015 m. gegužės 6 d. Komisijos komunikate „Europos bendrosios skaitmeninės rinkos strategija“ nustatytų strategijos prioritetų – poreikis didinti vartotojų pasitikėjimą užtikrinant spartesnę, paslankesnę ir nuoseklesnę vartotojų apsaugos taisyklių vykdymo užtikrinimą. 2015 m. spalio 28 d. Komisijos komunikate „Bendrosios rinkos tobulinimas: daugiau galimybių piliečiams ir įmonėms“ pakartota, kad Reglamento (EB) Nr. 2006/2004 reforma reikėtų toliau stiprinti Sąjungos vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymo užtikrinimą;
- (3) neveiksmingas vykdymo užtikrinimas tarpvalstybinių pažeidimų atvejais, įskaitant pažeidimus skaitmeninėje aplinkoje, verslininkams sudaro sąlygas išvengti vykdymo užtikrinimo persikeliant į kitą Sąjungos vietą. Dėl jo taip pat iškreipiama konkurencija įstatymų besilaikantiems verslininkams, veikiantiems nacionaliniu ar tarpvalstybiniu mastu, tiek veiklą vykdančioms internetu, tiek – ne, ir atitinkamai daroma tiesioginė žala vartotojams bei kenkiama vartotojų pasitikėjimui tarpvalstybiniais sandoriais ir vidaus rinka. Todėl būtinas aukštesnio lygio suderinimas, kurį sudaro efektyvus ir veiksmingas kompetentingų už vykdymo užtikrinimą atsakingų valdžios institucijų bendradarbiavimas vykdymo užtikrinimo srityje, kad būtų nustatyti ir iširti pažeidimai, kuriems taikomas šis reglamentas, ir būtų nurodyta juos nutraukti ar uždrausti;

⁽¹⁾ OL C 34, 2017 2 2, p. 100.

⁽²⁾ 2017 m. lapkričio 14 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2017 m. lapkričio 30 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 2004 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymą, bendradarbiavimo (Reglamentas dėl bendradarbiavimo vartotojų apsaugos srityje) (OL L 364, 2004 12 9, p. 1).

- (4) Reglamentu (EB) Nr. 2006/2004 sukurtas kompetentingų už vykdymo užtikrinimą atsakingų valdžios institucijų tinklas visoje Sąjungoje. Būtina užtikrinti, kad įvairios tame tinkle dalyvaujančios kompetentingos institucijos koordinuotų savo veiklą; taip pat būtinas veiksmingas kitų valdžios institucijų veiksmų koordinavimas valstybių narių lygiu. Bendros ryšių palaikymo tarnybos koordinavimo vaidmuo kiekvienoje valstybėje narėje turėtų būti patikėtas vienai valdžios institucijai. Ta institucija turėtų turėti pakankamus įgaliojimus ir būtinus išteklius, kad galėtų atlikti tą svarbų vaidmenį. Kiekviena valstybė narė raginama bendra ryšių palaikymo tarnyba paskirti pagal šį reglamentą vieną iš kompetentingų institucijų;
- (5) vartotojai turėtų būti apsaugoti ir nuo pažeidimų, kuriems taikomas šis reglamentas, kurie jau nutraukti, tačiau kurių žalingas poveikis gali tęstis. Kompetentingos institucijos turėtų turėti būtinus minimalius įgaliojimus atlikti tyrimą ir pareikalauti, kad tokie pažeidimai būtų nutraukti arba ateityje uždrausti, siekiant, kad jie daugiau nesikartotų, ir taip būtų užtikrinta aukšto lygio vartotojų apsauga;
- (6) kompetentingos institucijos turėtų turėti minimalius tyrimo ir vykdymo užtikrinimo įgaliojimus, kad galėtų taikyti šį reglamentą, greičiau ir veiksmingiau bendradarbiautų tarpusavyje ir atgrasytų verslininkus nuo pažeidimų, kuriems taikomas šis reglamentas, vykdymo. Tie įgaliojimai turėtų būti pakankami, kad būtų galima veiksmingai spręsti vykdymo užtikrinimo problemas elektroninės prekybos srityje ir skaitmeninėje aplinkoje bei užkirsti kelią tam, kad reikalavimų nesilaikantys verslininkai pasinaudotų spragomis vykdymo užtikrinimo sistemoje persikeldami į valstybes nares, kurių kompetentingos institucijos nėra pasirengusios kovoti su neteisėta praktika. Tie įgaliojimai turėtų įgalinti valstybes nares užtikrinti, kad kompetentingos institucijos galėtų veiksmingai keistis būtina informacija ir įrodymais siekiant visose valstybėse narėse pasiekti vienodo lygio veiksmingo vykdymo užtikrinimą;
- (7) kiekviena valstybė narė turėtų užtikrinti, kad visos jos jurisdikcijai priklausančios kompetentingos institucijos turėtų visus minimalius įgaliojimus, kurie yra būtini siekiant užtikrinti tinkamą šio reglamento taikymą. Tačiau valstybės narės turėtų galėti nuspręsti nesuteikti visų įgaliojimų kiekvienai kompetentingai institucijai su sąlyga, kad kiekvienu iš tų įgaliojimų galėtų būti veiksmingai ir tiek, kiek būtina, naudojamosi pažeidimo, kuriam taikomas šis reglamentas, atžvilgiu. Be to, vadovaudamosi šiuo reglamentu valstybės narės taip pat turėtų galėti nuspręsti tam tikras užduotis pavesti paskirtosioms įstaigoms arba suteikti kompetentingoms institucijoms įgaliojimus konsultuotis su vartotojų organizacijomis, verslininkų asociacijomis, paskirtosiomis įstaigomis ar kitais atitinkamais subjektais dėl verslininko pasiūlytų išpareigojimų nutraukti pažeidimą, kuriam taikomas šis reglamentas, veiksmingumo. Vis dėlto valstybės narės neturėtų būti įpareigosios įtraukti paskirtųjų įstaigų į šio reglamento taikymo veiklą arba numatyti konsultacijų su vartotojų organizacijomis, verslininkų asociacijomis, paskirtosiomis įstaigomis ar kitais atitinkamais subjektais dėl pasiūlytų išpareigojimų nutraukti pažeidimą, kuriam taikomas šis reglamentas, veiksmingumo;
- (8) kompetentingos institucijos turėtų galėti pradėti tyrimą ar procedūras savo iniciatyva, jeigu apie pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas, jos sužino kitais būdais, o ne iš vartotojų skundų;
- (9) kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteikta prieiga prie visų atitinkamų dokumentų, duomenų ir informacijos, susijusių su tyrimo ar suderintų vartotojų rinkų patikrinimų (toliau – vienalaikiai patikrinimai) dalyku, kad galėtų nustatyti, ar buvo padarytas arba yra daromas vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų pažeidimas, visų pirma nustatyti už jį atsakingą verslininką, nepriklausomai nuo to, kas turi aptariamus dokumentus, duomenis ar informaciją, ir neatsižvelgiant į jų formą ar formatą, saugojimo laikmeną ar jų saugojimo vietą. Kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę tiesiogiai reikalauti, kad trečiosios šalys skaitmeninėje vertės grandinėje pateiktų visus atitinkamus įrodymus, duomenis ir informaciją pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/31/EB⁽¹⁾ ir pagal teisės aktus dėl asmens duomenų apsaugos;
- (10) kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę prašyti savo valstybės narės bet kurios valdžios institucijos, įstaigos ar tarnybos arba bet kurio fizinio asmens ar juridinio asmens, įskaitant, pavyzdžiui, mokėjimo paslaugų teikėjus, interneto paslaugų teikėjus, telekomunikacijų operatorius, domenų registrų tarnybas bei registrų tvarkytojus ir prieglobos paslaugų teikėjus, suteikti visą informaciją, būtiną siekiant nustatyti, ar buvo padarytas ar yra daromas pažeidimas, kuriam taikomas šis reglamentas;
- (11) kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę atlikti visus būtinus patikrinimus vietoje ir turėtų turėti įgaliojimus patekti į visas patalpas, teritorijas ar transporto priemones, kurias verslininkas, kurio atžvilgiu atliekamas patikrinimas, naudoja su savo prekyba, verslu, amatu ar profesija susijusiems tikslams;

(¹) 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) (OL L 178, 2000 7 17, p. 1).

- (12) kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę prašyti bet kurio verslininko, kurio atžvilgiu atliekamas patikrinimas, atstovo ar jo personalo nario pateikti paaiškinimus dėl faktų, informacijos, duomenų arba dokumentų, susijusių su tikrinimo dalyku, ir turėtų galėti užfiksuoti to atstovo ar kolektyvo nario pateiktus atsakymus;
- (13) kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę patikrinti, ar laikomasi vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų, ir gauti pažeidimų, kuriems taikomas šis reglamentas, įrodymus, įskaitant pažeidimų, kurie padaromi prekių ar paslaugų įsigijimo metu arba po to, kai jos įsigyjamos, įrodymus. Todėl kompetentingos institucijos turėtų turėti įgaliojimus įsigyti prekes ar paslaugas vykdydamos bandomuosius pirkimus, kai būtina, vykdydamos pirkimus neatskleidžiant tapatybės, kad nustatytų pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas, tokius kaip antai atsisakymų įgyvendinti vartotojų teisę atsisakyti nuotolinės prekybos sutarties atvejus, ir gautų įrodymų. Tie įgaliojimai turėtų apimti ir įgaliojimus apžiūrėti, stebėti, nagrinėti, išmontuoti arba išbandyti gaminių arba paslaugą, kurį kompetentinga institucija įsigijo, siekdama tų tikslų. Įgaliojimai įsigyti prekes ar paslaugas, kai tai yra bandomasis pirkimas, galėtų apimti kompetentingų institucijų įgaliojimus užtikrinti, kad sumokėta suma būtų grąžinta, jeigu toks grąžinimas nebūtų neproporcingas ir juo būtų laikomasi Sąjungos ir nacionalinės teisės;
- (14) ypač skaitmeninėje aplinkoje kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę greitai ir veiksmingai nutraukti pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas, ir ypač tais atvejais, kai prekes ar paslaugas parduodantis verslininkas, siekdamas išvengti vykdymo užtikrinimo slepia savo tapatybę arba persikelia į kitą Sąjungos vietą arba į trečiąją valstybę. Tais atvejais, kai yra didelės žalos kolektyviniams vartotojų interesams rizika, kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę patvirtinti laikinas priemones pagal nacionalinę teisę, be kita ko, pašalinti turinį iš elektroninės sąsajos arba nurodyti aiškiai pateikti išpėjimą vartotojams, jiems jungiantis prie elektroninės sąsajos. Laikinosiomis priemonėmis neturėtų būti viršijama to, kas būtina jų tikslui pasiekti. Be to, kompetentingos institucijos turėtų turėti įgaliojimus nurodyti aiškiai pateikti išpėjimą vartotojams, kai jie jungiasi prie elektroninės sąsajos, arba nurodyti pašalinti arba pakeisti skaitmeninį turinį, jei nėra kitų veiksmingų priemonių neteisėtai veiklai nutraukti. Tokiomis priemonėmis neturėtų būti viršijama to, kas būtina siekiant nutraukti ar uždrausti pažeidimą, kuriam taikomas šis reglamentas;
- (15) siekiant šio reglamento tikslo, kartu pabrėžiant verslininkų noro veikti laikantis vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų ir ištaisyti savo pažeidimų, kuriems taikomas šis reglamentas, pasekmes svarbą, kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę susitarti su verslininkais dėl išpareigojimų, kuriuos sudaro veiksmai ir priemonės, kurių verslininkas turi imtis pažeidimo atžvilgiu, visų pirma siekiant nutraukti pažeidimą;
- (16) sankcijos už vartotojų teisės pažeidimus yra svarbi vykdymo užtikrinimo sistemos dalis, nes jos daro tiesioginę įtaką viešojo vykdymo užtikrinimo daromo atgrasomojo poveikio laipsniui. Kadangi nacionaliniuose sankcijų režimuose ne visada sudaromos galimybės atsižvelgti į tai, kad pažeidimas padarytas peržengiant valstybių sienas, kompetentingos institucijos turėtų turėti teisę, esančią minimalių įgaliojimų dalimi, skirti sankcijas už pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas. Neturėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės nustatytų naują sankcijų už pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas, režimą. Vietoj to, jos turėtų reikalauti, kad kompetentingos institucijos taikytų tokiems patiems vidaus pažeidimams taikytiną režimą, kai įmanoma, atsižvelgiant į faktinį atitinkamo pažeidimo mastą ir aprėptį. Atsižvelgiant į Komisijos vartojimo sutarčių ir rinkodaros teisės tinkamumo patikros ataskaitos išvadas gali būti laikoma būtina padidinti sankcijų už Sąjungos vartotojų teisės pažeidimus lygį;
- (17) vartotojams turėtų būti suteikta teisė reikalauti žalos, kurią jie patyrė dėl pažeidimų, kuriems taikomas šis reglamentas, atlyginimo. Priklausomai nuo atvejo, kompetentingų institucijų įgaliojimas gauti iš verslininko jo iniciatyva prisiimtus papildomus išpareigojimus imtis taisomųjų priemonių vartotojų, kurie nukentėjo dėl įtariamo pažeidimo, kuriam taikomas šis reglamentas, naudai arba, kai tinkama, įgaliojimai siekti gauti iš verslininko išpareigojimus pasiūlyti nuo to pažeidimo nukentėjusiems vartotojams tinkamas taisomąsias priemones, turėtų padėti panaikinti tarpvalstybinio pažeidimo vartotojams sukeltą neigiamą poveikį. Tos taisomosios priemonės galėtų apimti, *inter alia*, taisymą, pakeitimą, pirkimo kainos sumažinimą, sutarties nutraukimą arba už prekes ar paslaugas sumokėtos kainos grąžinimą, kai tinkama, neigiamoms pažeidimo, kuriam taikomas šis reglamentas, pasekmėms vartotojui sušvelninti laikantis Sąjungos teisės reikalavimų. Tuo neturėtų būti daromas poveikis vartotojo teisei siekti teisių gynimo atitinkamomis priemonėmis. Kai taikytina, kompetentingos institucijos turėtų atitinkamomis priemonėmis informuoti vartotojus, kurie, kaip tvirtina, dėl pažeidimo, kuriam taikomas šis reglamentas, yra patyrę žalą, apie tai, kaip siekti žalos atlyginimo pagal nacionalinę teisę;

- (18) taikant šį reglamentą įgaliojimai turėtų būti įgyvendinami ir jais turėtų būti naudojamasi proporcingai ir tinkamai atsižvelgiant į vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų pažeidimo pobūdį ir bendrą faktinę ar galimą jo žalą. Kompetentingos institucijos turėtų atsižvelgti į visus konkretaus atvejo faktus ir aplinkybes bei pasirinkti tinkamiausias priemones, būtinas siekiant reaguoti į pažeidimą, kuriam taikomas šis reglamentas. Tos priemonės turėtų būti proporcingos, veiksmingos ir atgrasomos;
- (19) taikant šį reglamentą įgaliojimai turėtų būti įgyvendinami ir jais turėtų būti naudojamasi taip pat laikantis kitų Sąjungos ir nacionalinės teisės aktų, visų pirma taikytinų procedūrinių apsaugos priemonių ir pagrindinių teisių principų. Valstybėms narėms turėtų būti palikta galimybė nustatyti nacionalinėje teisėje naudojimosi įgaliojimais sąlygas ir ribas, laikantis Sąjungos teisės. Jeigu, pavyzdžiui, siekiant patekti į fizinių ir juridinių asmenų patalpas pagal nacionalinę teisę reikalingas atitinkamos valstybės narės teisminės institucijos išankstinis leidimas, įgaliojimu patekti į tokias patalpas turėtų būti naudojamosi tik gavus tokį išankstinį leidimą;
- (20) valstybės narės turėtų galėti pasirinkti, ar kompetentingos institucijos tais įgaliojimais naudosis tiesiogiai pačios, kreipiantis į kitas kompetentingas institucijas ar kitas valdžios institucijas, duodamos nurodymus paskirtosioms įstaigoms ar kreipdamosi į kompetentingus teismus. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad tais įgaliojimais būtų naudojamosi veiksmingai ir laiku;
- (21) atsakydamos į prašymus, pateiktus per savitarpio pagalbos mechanizmą, kompetentingos institucijos prireikus turėtų pasinaudoti ir kitais nacionaliniu lygmeniu joms suteiktais įgaliojimais ar priemonėmis, įskaitant įgaliojimus pradėti baudžiamąjį persekiojimą ar baudžiamojo persekiojimo tikslu perduoti bylą atitinkamai institucijai. Itin svarbu, kad teismai ir kitos institucijos, visų pirma tos, kurios dalyvauja baudžiamajame persekiojime, turėtų reikiamas priemones ir įgaliojimus veiksmingai ir laiku bendradarbiauti su kompetentingomis institucijomis;
- (22) reikėtų padidinti savitarpio pagalbos mechanizmo efektyvumą ir veiksmingumą. Prašoma informacija turėtų būti suteikiama per šiame reglamente nustatytus terminus, taip pat laiku turėtų būti patvirtintos reikiamos tyrimo ir vykdymo užtikrinimo priemonės. Kompetentingos institucijos turėtų atsakyti į informacijos ir vykdymo užtikrinimo prašymus per nustatytą laikotarpį, išskyrus atvejus, kai susitarta kitaip. Su savitarpio pagalbos mechanizmu susijusios kompetentingos institucijos pareigos turėtų išlikti nepakitusios, išskyrus tuos atvejus, kai tikėtina, kad ne savitarpio pagalbos mechanizmo kontekste nacionaliniu lygmeniu įgyvendinami vykdymo užtikrinimo veiksmai ir administraciniai sprendimai užtikrintų, kad Sąjungos vidaus pažeidimas būtų greitai ir veiksmingai nutrauktas arba uždraustas. Administraciniai sprendimai tuo atžvilgiu turėtų būti suprantami kaip sprendimai, kuriais įgyvendinamos priemonės, skirtos Sąjungos vidaus pažeidimui nutraukti arba uždrausti. Tais išskirtiniais atvejais kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteikta teisė atsakyti tenkinti prašymą imtis vykdymo užtikrinimo priemonių, pateiktą pagal savitarpio pagalbos mechanizmą;
- (23) Komisija turėtų turėti geresnes galimybes koordinuoti ir stebėti savitarpio pagalbos mechanizmo veiklą, rengti gaires, teikti rekomendacijas ir nuomones valstybėms narėms problemų atveju. Komisija taip pat turėtų turėti geresnes galimybes padėti kompetentingoms institucijoms veiksmingai ir greitai spręsti ginčus dėl jų pareigų, kylančių iš savitarpio pagalbos mechanizmo, aiškinimo;
- (24) šis reglamentas turėtų nustatyti suderintas taisykles, kuriomis plačiai paplitusių pažeidimų ir Sąjungos mastu plačiai paplitusių pažeidimų atžvilgiu būtų nustatomos tyrimo ir vykdymo užtikrinimo priemonių koordinavimo procedūros. Koordinuotais veiksmais kovojant su plačiai paplitusiais pažeidimais ir Sąjungos mastu plačiai paplitusiais pažeidimais turėtų būti užtikrinta, kad kompetentingos institucijos galėtų pasirinkti tinkamiausias ir veiksmingiausias priemones tiems pažeidimams nutraukti ir, kai tinkama, gauti iš atsakingų verslininkų įsipareigojimus imtis taisomųjų priemonių vartotojų naudai ar siekti gauti tokius įsipareigojimus;
- (25) atitinkamos kompetentingos institucijos turėtų imtis koordinuotų veiksmų, t. y. koordinuoti savo tyrimo ir vykdymo užtikrinimo priemones siekiant veiksmingai kovoti su plačiai paplitusiu pažeidimu ar Sąjungos mastu plačiai paplitusiu pažeidimu ir jį nutraukti arba uždrausti. Tuo tikslu kompetentingos institucijos turėtų keistis visais būtiniais įrodymais ir kita informacija, taip pat turėtų būti teikiama būtina pagalba. Plačiai paplitusio pažeidimo ar Sąjungos mastu plačiai paplitusio pažeidimo atveju kompetentingos institucijos turėtų koordinuotai imtis būtinų vykdymo užtikrinimo priemonių, kad tas pažeidimas būtų nutrauktas arba uždraustas;

- (26) kiekvienos kompetentingos institucijos dalyvavimas koordinuotų veiksmų vykdyme, o ypač tyrimo ir vykdymo užtikrinimo priemonėse, kurių kompetentinga institucija turi imtis, turėtų būti pakankamas, kad būtų veiksmingai reaguojama į plačiai paplitusį pažeidimą ar Sąjungos mastu plačiai paplitusį pažeidimą. To pažeidimo atveju kompetentingos institucijos turėtų būti įpareigos imtis tik tų tyrimo ir vykdymo užtikrinimo priemonių, kurių reikia visiems su plačiai paplitusiu pažeidimu ar Sąjungos mastu plačiai paplitusiu pažeidimu susijusiems visiems būtiniems įrodymams ir informacijai gauti ir plačiai paplitusiam pažeidimui ar Sąjungos mastu plačiai paplitusiu pažeidimui nutraukti arba uždrausti. Tačiau neturėtų būti laikoma, kad to pažeidimo atveju kompetentingos institucijos išteklių stygius yra pateisinama priežastis nedalyvauti koordinuotų veiksmų vykdyme;
- (27) vykdamas koordinuotus veiksmus dalyvaujančios plačiai paplitusio pažeidimo ar Sąjungos mastu plačiai paplitusio pažeidimo atveju kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę imtis nacionalinių tyrimo ir vykdymo užtikrinimo veiksmų to paties pažeidimo atveju ir to paties verslininko atžvilgiu. Tačiau tuo pačiu metu kompetentinga institucija turėtų ir toliau būti įpareigota koordinuoti savo tyrimo ir vykdymo užtikrinimo veiklą koordinuotų veiksmų, vykdomų su kitomis to pažeidimo atveju kompetentingomis institucijomis, kontekste, išskyrus tuos atvejus, kai tikėtina, jog ne koordinuotų veiksmų kontekste nacionaliniu lygmeniu įgyvendinami vykdymo užtikrinimo veiksmai ir administraciniai sprendimai užtikrins, kad plačiai paplitęs pažeidimas ar Sąjungos mastu plačiai paplitęs pažeidimas bus greitai ir veiksmingai nutrauktas arba uždraustas. Administraciniai sprendimai tuo atžvilgiu turėtų būti suprantami kaip sprendimai, kuriais įgyvendinamos priemonės, skirtos pažeidimui nutraukti arba uždrausti. Tais išimtiniais atvejais kompetentingos institucijos turėtų turėti teisę atsakyti dalyvauti koordinuotų veiksmų vykdyme;
- (28) kai turima pagrįstų įtarimų dėl plačiai paplitusio pažeidimo, to pažeidimo atveju kompetentingos institucijos susitarimu turėtų pradėti koordinuotus veiksmus. Siekiant nustatyti plačiai paplitusio pažeidimo atveju kompetentingas institucijas, turėtų būti atsižvelgta į visus atitinkamus to pažeidimo aspektus, ir visų pirma į verslininko įsisteigimo arba gyvenamąją vietą, verslininkų turto buvimo vietą, žalą dėl įtariamo pažeidimo patyrusių vartotojų buvimo vietą ir verslininko prekybos punktų, būtent, parduotuvių ir interneto svetainių, vietą;
- (29) Komisija turėtų glaudžiau bendradarbiauti su valstybėmis narėmis, kad būtų užkirstas kelias daryti didelio masto pažeidimus. Todėl Komisija turėtų informuoti kompetentingas institucijas jei ji įtaria pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas. Jei pavyzdžiui, stebint kompetentingų institucijų pateiktus išpėjimus, Komisijai kyla pagrįstas įtarimas, kad buvo padarytas Sąjungos mastu plačiai paplitęs pažeidimas, ji per to įtariamo pažeidimo atveju kompetentingas institucijas ir bendras ryšių palaikymo tarnybas, turėtų apie tai pranešti valstybėms narėms pranešime nurodyma motyvus, pagrindžiančius galimus koordinuotus veiksmus. Atitinkamos kompetentingos institucijos turėtų atlikti atitinkamus tyrimus remdamosi savo turima arba joms lengvai prieinama informacija. Apie savo tyrimų rezultatus jos turėtų pranešti kitoms to pažeidimo atveju kompetentingoms institucijoms, atitinkamoms bendroms ryšių palaikymo tarnyboms ir Komisijai. Kai atitinkamos kompetentingos institucijos padaro išvadą, kad tokie tyrimai atskleidžia, jog galbūt yra daromas pažeidimas, jos turėtų pradėti vykdyti koordinuotus veiksmus imdamosi šiame reglamente nustatytų priemonių. Koordinuotus veiksmus, kuriais kovojama su Sąjungos mastu plačiai paplitusiu pažeidimu, visada turėtų koordinuoti Komisija. Jei akivaizdu, kad konkreti valstybė narė yra susijusi su tuo pažeidimu, ji turėtų dalyvauti koordinuotų veiksmų vykdyme, kad padėtų surinkti visus su pažeidimu susijusius būtinus įrodymus ir informaciją ir tą pažeidimą nutraukti arba uždrausti. Kalbant apie vykdymo užtikrinimo priemones, taikant šį reglamentą neturėtų būti daromas poveikis baudžiamiesiems procesams ir teismo procesams valstybėse narėse. Turėtų būti laikomasi principo *ne bis in idem*. Tačiau jei tas pats verslininkas pakartoja tuos pačius veiksmus ar neveikimą, sudariusius pažeidimą, kuriam taikomas šis reglamentas, į kurį jau buvo reaguota taikant vykdymo užtikrinimo procesą, dėl kurio tas pažeidimas buvo nutrauktas arba uždraustas, tas pažeidimas turėtų būti laikomas nauju pažeidimu ir kompetentingos institucijos turėtų į jį reaguoti;
- (30) atitinkamos kompetentingos institucijos turėtų imtis būtinų tyrimo priemonių, kad būtų nustatyti plačiai paplitusio pažeidimo ar Sąjungos mastu plačiai paplitusio pažeidimo detalės, ir visų pirma verslininko tapatybė, jo atlikti veiksmai arba neveikimas ir pažeidimo poveikis. Kompetentingos institucijos turėtų imtis vykdymo užtikrinimo priemonių, remdamosi tyrimo rezultatais. Jei tinkama, plačiai paplitusio pažeidimo ar Sąjungos mastu plačiai paplitusio pažeidimo tyrimo ir vertinimo rezultatai turėtų būti pateikti su koordinuotų veiksmų vykdymu susijusių valstybių narių kompetentingų institucijų sutartoje bendrojoje pozicijoje ir turėtų būti skirti už tą pažeidimą atsakingam verslininkui. Bendroji pozicija neturėtų būti laikoma privalomu kompetentingų institucijų sprendimu. Tačiau ja adresatui turėtų būti suteikiama galimybė būti išklaustam į bendrąją poziciją įtrauktais klausimais;

- (31) kalbant apie plačiai paplitusius pažeidimus ar Sąjungos mastu plačiai paplitusius pažeidimus, turėtų būti užtikrintos verslininkų teisės į gynybą. Tam visų pirma reikia suteikti verslininkui teisę proceso metu būti išklaulytam valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų, vartojamų oficialiais tikslais valstybėje narėje, kurioje verslininkas yra įsisteigęs arba kurioje yra jo gyvenamoji vieta, ir tą kalbą vartoti. Taip pat labai svarbu užtikrinti, kad būtų laikomasi Sąjungos teisės dėl neatskleistos praktinės patirties ir verslo informacijos apsaugos;
- (32) atitinkamos kompetentingos institucijos savo jurisdikcijos ribose turėtų imtis būtinų tyrimo ir vykdymo užtikrinimo priemonių. Tačiau plačiai paplitusių pažeidimų ar Sąjungos mastu plačiai paplitusių pažeidimų poveikis neapsiriboja viena valstybe nare. Todėl reikalingas kompetentingų institucijų bendradarbiavimas siekiant reaguoti į tuos pažeidimus ir juos nutraukti arba uždrausti;
- (33) kompetentingos institucijos ir Komisija turėtų prisidėti veiksmingai nustatant pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas, keisdamosi informacija: tai turėtų būti daroma siunčiant išpėjimus, jeigu yra pagrindo įtarti apie tokius pažeidimus. Komisija turėtų koordinuoti keitimąsi informacija;
- (34) vartotojų organizacijos atlieka esminį vaidmenį informuojant vartotojus apie jų teises, juos šviečiant ir ginant jų interesus, taip pat ginčų sprendimo atvejais. Kad šis reglamentas būtų veiksmingiau taikomas, vartotojai turėtų būti skatinami bendradarbiauti su kompetentingomis institucijomis;
- (35) vartotojų organizacijoms ir, kai tinkama, verslininkų asociacijoms turėtų būti leidžiama pranešti kompetentingoms institucijoms apie įtariamus pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas, ir keistis su jomis informacija, būtina siekiant nustatyti, iširti ir nutraukti pažeidimus, pateikti savo nuomonę apie tyrimus ar pažeidimus ir pranešti kompetentingoms institucijoms apie piktnaudžiavimą vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktais;
- (36) siekiant užtikrinti tinkamą šio reglamento įgyvendinimą valstybės narės turėtų suteikti paskirtosioms įstaigoms, Europos vartotojų centrams, vartotojų organizacijoms ir asociacijoms bei, kai tinkama, verslininkų asociacijoms, turintiems būtinų ekspertinių žinių, teisę siųsti išorės išpėjimus atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir Komisijai apie įtariamus pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas, ir suteikti turimą būtiną informaciją. Valstybės narės gali turėti atitinkamų priežasčių nesuteikti tokiems subjektams teisės imtis tokių veiksmų. Šiame kontekste, kai valstybė narė nusprendžia vienam iš tų subjektų nesuteikti teisės siųsti išorės išpėjimų, ji turėtų pateikti tai pagrindžiantį paaiškinimą;
- (37) vienalaikiai patikrinimai yra dar viena vykdymo užtikrinimo veiksmų koordinavimo forma, kuri pasirodė esanti veiksminga kovos su vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų pažeidimais priemone, ir ateityje turėtų būti toliau taikoma ir stiprinama tiek internetiniame, tiek neinternetiniame sektoriuose. Vienalaikiai patikrinimai visų pirma turėtų būti vykdomi, kai dėl rinkos tendencijų, vartotojų skundų ar kitų ženklų yra pagrindo manyti, kad galėjo būti padaryti arba yra daromi vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų pažeidimai;
- (38) su vartotojų skundais susiję duomenys gali padėti Sąjungos ir nacionalinio lygmens politikos formuotojams įvertinti vartotojų rinkų veikimą ir nustatyti pažeidimus. Turėtų būti skatinamas keitimasis tokiais duomenimis Sąjungos lygmeniu;
- (39) labai svarbu, kad tiek, kiek tai būtina šio reglamento tikslams pasiekti, valstybės narės informuotų viena kitą ir Komisiją apie savo veiklą vartotojų interesų apsaugos srityje, įskaitant apie paramą vartotojų atstovų veiklai, apie paramą įstaigų, kurios yra atsakingos už neteisminį vartotojų ginčų sprendimą, veiklai ir apie paramą vartotojų teisei kreiptis į teismą. Bendradarbiaudamos su Komisija valstybės narės turėtų turėti galimybę vykdyti bendrą veiklą, susijusią su keitimusi informacija apie vartotojų politiką pirmiau nurodytose srityse;
- (40) esami vykdymo užtikrinimo iššūkiai peržengia Sąjungos sienas, o Sąjungos vartotojų interesai turi būti ginami nuo trečiosiose valstybėse įsisteigusių nesąžiningų verslininkų. Todėl reikėtų derėtis dėl tarptautinių susitarimų su trečiosiomis valstybėmis dėl savitarpio pagalbos vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų vykdymo užtikrinimo srityje. Į tuos tarptautinius susitarimus turėtų būti įtrauktas šio reglamento dalykas ir dėl jų turėtų būti deramasi Sąjungos lygmeniu, kad būtų užtikrinta optimali Sąjungos vartotojų apsauga ir sklandus bendradarbiavimas su trečiosiomis valstybėmis;

- (41) informacijai, kuria keičiasi kompetentingos institucijos, turėtų būti taikomos griežtos konfidencialumo ir profesinės bei komercinės paslapties taisyklės siekiant užtikrinti, kad tyrimams nekiltų pavojus arba kad nebūtų nesąžiningai kenkiama verslininkų reputacijai. Kompetentingos institucijos turėtų nuspręsti atskleisti tokią informaciją tik jei tai tikslinga ir būtina, laikantis proporcingumo principo, atsižvelgiant į viešąjį interesą, kaip antai viešasis saugumas, vartotojų apsauga, visuomenės sveikata, aplinkos apsauga ar tinkamas nusikalstamų veikų tyrimų vykdymas, atsižvelgdamas į kiekvieną konkretų atvejį;
- (42) siekiant padidinti bendradarbiavimo tinklo skaidrumą ir vartotojų bei plačiosios visuomenės informuotumą, Komisija kas dvejus metus turėtų parengti informacijos, statistinių duomenų ir pokyčių vartotojų teisės aktų vykdymo užtikrinimo srityje apžvalgą, o joje pateikti duomenys turėtų būti surinkti laikantis šiame reglamente numatytos vykdymo užtikrinimo bendradarbiavimo sistemos, ir viešai paskelbti tą apžvalgą;
- (43) turėtų būti efektyviai ir veiksmingai kovojama su plačiai paplitusiais pažeidimais. Šiuo tikslu turėtų būti įdiegta kas dvejus metus vykdomo keitimosi informacija apie vykdymo užtikrinimo prioritetus sistema;
- (44) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti elektroninės duomenų bazės veikimo praktines priemones ir veikimo taisykles. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾;
- (45) šiuo reglamentu nedaromas poveikis sektorinėms Sąjungos taisyklėms, kuriomis numatomas sektorių reguliavimo institucijų bendradarbiavimas, ar taikomoms sektorinėms Sąjungos taisyklėms dėl žalos vartotojams, kuri buvo padaryta dėl tų taisyklių pažeidimų, atlyginimo. Šiuo reglamentu taip pat nedaromas poveikis kitoms bendradarbiavimo sistemoms ir tinklams, kuriuos nustato sektoriai Sąjungos teisės aktais. Šiuo reglamentu skatinamas dar glaudesnis vartotojų apsaugos tinklo ir reguliavimo įstaigų bei institucijų tinklų, įsteigtų sektoriais Sąjungos teisės aktais, bendradarbiavimas ir veiklos koordinavimas. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis su teisiniu bendradarbiavimu civilinėse ir baudžiamose bylose susijusių priemonių taikymui valstybėse narėse;
- (46) šiuo reglamentu nedaromas poveikis teisei prašyti individualios ar kolektyvinės kompensacijos, kuriai taikoma nacionalinės teisė, ir juo nenumatomas tų reikalavimų vykdymo užtikrinimas;
- (47) taikant šį reglamentą turėtų būti taikomi Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ⁽²⁾, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 ⁽³⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/680 ⁽⁴⁾;
- (48) šiuo reglamentu nedaromas poveikis taikomoms Sąjungos taisyklėms dėl nacionalinių reguliavimo įstaigų įgaliojimų, nustatytų sektoriais Sąjungos teisės aktais. Jei tinkama ir įmanoma, siekiamos nutraukti arba uždrausti pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas, ir padėti kompetentingoms institucijoms tą padaryti, tos įstaigos turėtų naudotis įgaliojimais, kurie joms suteikti pagal Sąjungos teisę ir nacionalinę teisę;
- (49) šiuo reglamentu nedaromas poveikis kompetentingų institucijų ir Europos bankininkystės institucijos vaidmeniui ir įgaliojimams saugant kolektyvinius ekonominius vartotojų interesus, susijusius su mokėjimo sąskaitų tvarkymo paslaugomis ir kredito sutartimis dėl gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/17/ES ⁽⁵⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/92/ES ⁽⁶⁾;
- (50) atsižvelgiant į esamus bendradarbiavimo mechanizmus pagal Direktyvą 2014/17/ES ir Direktyvą 2014/92/ES, savitarpio pagalbos mechanizmas neturėtų būti taikomas tų direktyvų Sąjungos vidaus pažeidimams;

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

⁽²⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

⁽³⁾ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

⁽⁴⁾ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/680 dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojai persekiojimo už jas arba baudymų vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, ir kuriuo panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR (OL L 119, 2016 5 4, p. 89).

⁽⁵⁾ 2014 m. vasario 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/17/ES dėl vartojimo kredito sutarčių dėl gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2008/48/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 60, 2014 2 28, p. 34).

⁽⁶⁾ 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/92/ES dėl mokesčių, susijusių su mokėjimo sąskaitomis, palyginamumo, mokėjimo sąskaitų perkėlimo ir galimybės naudotis būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis (OL L 257, 2014 8 28, p. 214).

- (51) šiuo reglamentu nedaromas poveikis Tarybos reglamentui Nr. 1 ⁽¹⁾;
- (52) šiuo reglamentu gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, kurie visų pirma pripažįstami Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje ir kurie yra valstybių narių konstitucinėse tradicijose. Todėl šis reglamentas turėtų būti aiškinamas ir taikomas laikantis tų teisių ir principų, įskaitant teises ir principus, susijusius su saviraiškos laisve ir žiniasklaidos laisve bei pliuralizmu. Naudodamasi šiuo reglamentu nustatytais minimaliais įgaliojimais, kompetentingos institucijos turėtų rasti tinkamą pusiausvyrą tarp pagrindinėmis teisėmis saugomų interesų, kaip antai aukšto lygio vartotojų apsaugos, laisvės užsiimti verslu ir informacijos laisvės;
- (53) kadangi šio reglamento tikslo, t. y. nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymo užtikrinimą, bendradarbiavimo, valstybės narės negali deramai pasiekti, nes jos veikdamos vienos negali užtikrinti bendradarbiavimo ir koordinavimo, o dėl siūlomo veiksmo teritorinio ir asmeninio masto to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (54) todėl Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 turėtų būti panaikintas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

IVADINĖS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu nustatomos sąlygos, pagal kurias kompetentingos institucijos, jų valstybių narių paskirtos atsakingomis už vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų vykdymo užtikrinimą, bendradarbiauja ir derina veiksmus tarpusavyje ir su Komisija, siekdamos užtikrinti tų teisės aktų laikymąsi ir sklandų vidaus rinkos veikimą bei stiprinti vartotojų ekonominių interesų apsaugą.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas Sąjungos vidaus pažeidimams, plačiai paplitusiems pažeidimams ir Sąjungos mastu plačiai paplitusiems pažeidimams, net jei šie pažeidimai buvo nutraukti dar nepradėjus vykdymo užtikrinimo veiksmų ar jų neužbaigus.
2. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis Sąjungos taisyklėms dėl tarptautinės privatinės teisės, visų pirma susijusioms su teismų jurisdikcija ir taikytina teise.
3. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis priemonių, susijusių su teismo bendradarbiavimo civilinėse ir baudžiamosiose bylose taikymui valstybėse narėse, visų pirma Europos teismo tinklo veikimui.
4. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis jokių papildomų valstybių narių įsipareigojimų dėl savitarpio pagalbos saugant vartotojų kolektyvinius ekonominius interesus, įskaitant baudžiamosiose bylose, kylančių iš kitų teisės aktų, įskaitant dvišalius ar daugiašalius susitarimus, vykdymui.
5. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2009/22/EB ⁽²⁾.
6. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis galimybei imtis kitų viešojo ar privataus vykdymo užtikrinimo veiksmų laikantis nacionalinė teisės.
7. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis atitinkamoms Sąjungos teisės aktų nuostatomis, taikomoms asmenų apsaugai tvarkant asmens duomenis.
8. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis nacionalinei teisei, taikomai žalos vartotojams, kuri buvo padaryta dėl vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų pažeidimų, atlyginimui.
9. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis kompetentingų institucijų teisei atlikti tyrimus ir imtis vykdymo užtikrinimo veiksmų daugiau nei vieno verslininkų atžvilgiu už panašius pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas.

⁽¹⁾ Tarybos reglamentas Nr. 1, nustatantis kalbas, kurios turi būti vartojamos Europos ekonominėje bendrijoje (OL 17, 1958 10 6, p. 385).

⁽²⁾ 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/22/EB dėl ieškinių dėl uždraudimo ginant vartotojų interesus (OL L 110, 2009 5 1, p. 30).

10. Šio reglamento III skyrius netaikomas direktyvų 2014/17/ES ir 2014/92/ES Sąjungos vidaus pažeidimams.

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktai – reglamentai ir į valstybių narių vidaus teisės sistemą perkeltos direktyvos, išvardyti šio reglamento priede;
- 2) Sąjungos vidaus pažeidimas – vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktams prieštaraujantis veiksmas ar neveikimas, kuriuo buvo padaryta žala, yra daroma žala arba gali būti padaryta žala vartotojų, gyvenančių kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje:
 - a) pradėtas ar įvykdytas veiksmas ar neveikimas;
 - b) įsisteigęs už tą veiksmą ar neveikimą atsakingas verslininkas, arba
 - c) yra įrodymų arba verslininko turto, susijusių su veiksmu ar neveikimu, kolektyviniams interesams;
- 3) plačiai paplitęs pažeidimas:
 - a) vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktams prieštaraujantis veiksmas ar neveikimas, kuriuo buvo padaryta žala, yra daroma žala arba gali būti padaryta žala vartotojų, gyvenančių bent dviejose kitose valstybėse narėse nei ta, kurioje:
 - i) pradėtas ar įvykdytas veiksmas ar neveikimas;
 - ii) įsisteigęs už tą veiksmą ar neveikimą atsakingas verslininkas, arba
 - iii) yra įrodymų arba verslininko turto, susijusių su veiksmu ar neveikimu kolektyviniams interesams, arba
 - b) vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktams prieštaraujantys veiksmai ar neveikimas, kuriais buvo padaryta žala, yra daroma žala arba gali būti padaryta žala vartotojų kolektyviniams interesams, kurie turi bendrų bruožų, įskaitant tą pačią neteisėtą veiką, to paties intereso pažeidimą ir vykimą vienu metu, juos vykdant tam pačiam verslininkui, bent trijose valstybėse narėse;
- 4) Sąjungos mastu plačiai paplitęs pažeidimas – plačiai paplitęs pažeidimas, kuriuo buvo padaryta žala, yra daroma žala arba gali būti padaryta žala vartotojų kolektyviniams interesams bent dvi trečiąsias visų valstybių narių sudarančiose valstybėse narėse, kuriose gyvena bent du trečdaliai visų Sąjungos gyventojų;
- 5) pažeidimai, kuriems taikomas šis reglamentas – Sąjungos vidaus pažeidimai, plačiai paplitę pažeidimai ir Sąjungos mastu plačiai paplitę pažeidimai;
- 6) kompetentinga institucija – nacionaliniu, regioniniu ar vietos lygmeniu įsteigta valdžios institucija, valstybės narės paskirta atsakinga už vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų vykdymo užtikrinimą;
- 7) bendra ryšių palaikymo tarnyba – valdžios institucija, valstybės narės, paskirta atsakinga už šio reglamento taikymo toje valstybėje narėje koordinavimą;
- 8) paskirtoji įstaiga – įstaiga, turinti teisėtą interesą, kad būtų nutraukti arba uždrausti vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų pažeidimai, kurią paskyrė valstybė narė ir kuriai kompetentinga institucija nurodė rinkti būtina informaciją ir imtis pagal nacionalinę teisę tai įstaigai numatytų būtinų vykdymo užtikrinimo priemonių, kad pažeidimai būtų nutraukti arba uždrausti, ir kuri veikia tos kompetentingos institucijos vardu;
- 9) institucija pareiškėja – savitarpio pagalbos prašymą pateikusi kompetentinga institucija;
- 10) institucija, į kurią kreipiamasi – savitarpio pagalbos prašymą gavusi kompetentinga institucija;
- 11) verslininkas – kiekvienas valstybės ar privačiai valdomas fizinis arba juridinis asmuo, kuris veikia pagal sutartis, kurioms taikoma ši direktyva, siekdamas tikslo, susijusių su jo prekyba, verslu, amatu arba profesija, įskaitant kiekvieną kitą asmenį, veikiančią prekiautojo vardu arba jo naudai;

- 12) vartotojas – fizinis asmuo, kuris veikia siekdamas tikslų, nesusijusių su jo prekyba, verslu, amatu ar profesija;
- 13) vartotojo skundas – pagrįstais įrodymais paremtas pareiškimas, kad prekyautojas įvykdė, vykdo ar gali įvykdyti vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų pažeidimą;
- 14) žala vartotojų kolektyviniams interesams – reali ar galima žala tam tikro skaičiaus vartotojų interesams dėl Sąjungos vidaus pažeidimų, plačiai paplitusių pažeidimų ar Sąjungos mastu plačiai paplitusių pažeidimų;
- 15) elektroninė sąsaja – programinė įranga, įskaitant interneto svetainę, svetainės dalį ar taikomąją programą, valdomą verslininko ar jo vardu, skirta suteikti vartotojams prieigą prie verslininko prekių ar paslaugų;
- 16) viena laikiai patikrinimai (angl. *sweeps*) – suderinti vartotojų rinkų patikrinimai vienu metu atliekant koordinuojamus kontrolės veiksmus, kuriais siekiama patikrinti ar laikomasi vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų arba nustatyti tų aktų pažeidimus.

4 straipsnis

Pranešimas apie senaties terminus

Kiekviena bendra ryšių palaikymo tarnyba praneša Komisijai apie jos valstybėje narėje galiojančius senaties terminus, taikomus vykdymo užtikrinimo priemonėms, nurodytoms 9 straipsnio 4 dalyje. Komisija parengia senaties terminų, apie kuriuos pranešta, santrauką ir sudaro kompetentingoms institucijoms galimybes su ja susipažinti.

II SKYRIUS

KOMPETENTINGOS INSTITUCIJOS IR JŲ ĮGALIOJIMAI

5 straipsnis

Kompetentingos institucijos ir bendros ryšių palaikymo tarnybos

1. Kiekviena valstybė narė paskiria vieną ar daugiau kompetentingų institucijų ir bendrą ryšių palaikymo tarnybą, atsakingas už šio reglamento taikymą.
2. Kompetentingos institucijos vykdo savo pareigas pagal šį reglamentą taip, lyg veiktų savo valstybės narės vardu ir savo iniciatyva.
3. Kiekvienoje valstybėje narėje bendra ryšių palaikymo tarnyba yra atsakinga už kompetentingų institucijų, kitų valdžios institucijų, nurodytų 6 straipsnyje, ir, jei taikoma, paskirtųjų įstaigų vykdomos tyrimo ir vykdymo užtikrinimo veiklos koordinavimą pažeidimų, kuriems taikomas šis reglamentas, atžvilgiu.
4. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos ir bendros ryšių palaikymo tarnybos turėtų šiam reglamentui taikyti būtinų išteklių, įskaitant pakankamus biudžeto ir kitus išteklius, ekspertus, procedūras ir kitas priemones.
5. Kai valstybių narių teritorijose yra daugiau nei viena kompetentinga institucija, valstybės narės užtikrina, kad atitinkamos tų kompetentingų institucijų pareigos būtų aiškiai apibrėžtos ir, kad jos glaudžiai bendradarbiautų tam, kad galėtų tas pareigas atlikti veiksmingai.

6 straipsnis

Bendradarbiavimas taikant šį reglamentą valstybėse narėse

1. Siekiant tinkamai taikyti šį reglamentą, kiekviena valstybė narė užtikrina, kad jos kompetentingos institucijos, kitos valdžios institucijos ir, jei taikoma, paskirtosios įstaigos veiksmingai tarpusavyje bendradarbiautų.
2. Kompetentingos institucijos prašymu 1 dalyje nurodytos kitos valdžios institucijos imasi visų būtinų pagal nacionalinę teisę numatytų priemonių, kad pažeidimai, kuriems taikomas šis reglamentas, būtų nutraukti arba uždrausti.
3. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytos kitos valdžios institucijos turėtų veiksmingam bendradarbiavimui su kompetentingomis institucijomis, taikant šį reglamentą, būtinas priemones ir įgaliojimus. Tos kitos valdžios institucijos kompetentingoms institucijoms reguliariai praneša apie priemones, kurių buvo imtasi taikant šį reglamentą.

7 straipsnis

Paskirtųjų įstaigų vaidmuo

1. Kai tinkama, kompetentinga institucija (toliau – nurodymus duodanti institucija) gali laikantis savo nacionalinės teisės nurodyti paskirtajai įstaigai surinkti būtiną informaciją, susijusią su pažeidimu, kuriam taikomas šis reglamentas, arba imtis būtinų vykdymo užtikrinimo priemonių, kurių ji gali imtis vadovaudamasi nacionaline teise, kad tas pažeidimas būtų nutrauktas arba uždraustas. Nurodymus duodanti institucija duoda nurodymus paskirtajai įstaigai tik jeigu, pasikonsultavusi su institucija pareiškėja arba kitomis pažeidimo, kuriam taikomas šis reglamentas, atveju kompetentingomis institucijomis, tiek institucija pareiškėja, tiek institucija, į kurią kreipiamasi, arba visos atitinkamos kompetentingos institucijos sutinka, jog yra tikėtina, kad paskirtoji įstaiga gaus būtiną informaciją arba pažeidimas bus nutrauktas ar uždraustas bent taip pat veiksmingai ir efektyviai, kaip tai būtų padaryta, jei būtų veikusi nurodymus duodanti institucija.
2. Jei, institucijos pareiškėjos ar kitų pažeidimo, kuriam taikomas šis reglamentas, atveju kompetentingų institucijų nuomone, 1 dalyje nustatytos sąlygos nėra įvykdytos, jos apie tai raštu nedelsdamos informuoja nurodymus duodančią instituciją, pagrįsdamos savo nuomonę. Jei nurodymus duodanti institucija nesutinka su ta nuomone, ji gali perduoti klausimą svarstyti Komisijai, kuri nedelsdama priima tuo klausimu nuomonę.
3. Nurodymus duodanti institucija ir toliau privalo rinkti būtiną informaciją arba imtis būtinų vykdymo užtikrinimo priemonių, jeigu:
 - a) paskirtajai įstaigai nepavyksta gauti būtinos informacijos arba nedelsiant nutraukti ar uždrausti pažeidimo, kuriam taikomas šis reglamentas, arba
 - b) pažeidimo, kuriam taikomas šis reglamentas, atveju kompetentingos institucijos, nesutinka, kad paskirtajai įstaigai galėtų būti duoti nurodymai pagal 1 dalį.
4. Nurodymus duodanti institucija imasi visų būtinų priemonių, kad būtų užkirstas kelias informacijos, kuriai taikomos 33 straipsnyje nustatytos konfidencialumo ir profesinių bei komercinių paslapčių taisyklės, atskleidimui.

8 straipsnis

Informacija ir sąrašai

1. Kiekviena valstybė narė nedelsdama praneša Komisijai toliau nurodytą informaciją ir visus jos pakeitimus:
 - a) kompetentingų institucijų, bendros ryšių palaikymo tarnybos, paskirtųjų įstaigų ir subjektų, siunčiančių išorės įspėjimus pagal 27 straipsnio 1 dalį, duomenis ir kontaktinę informaciją; ir
 - b) informaciją apie kompetentingų institucijų veiklos organizavimą, įgaliojimus ir pareigas.
2. Komisija tvarko ir atnaujina savo interneto svetainėje viešai skelbiamą kompetentingų institucijų, bendrų ryšių palaikymo tarnybų, paskirtųjų įstaigų ir subjektų, siunčiančių išorės įspėjimus pagal 27 straipsnio 1 ar 2 dalis, sąrašą.

9 straipsnis

Minimalūs kompetentingų institucijų įgaliojimai

1. Kiekviena kompetentinga institucija turi minimalius šio straipsnio 3, 4, 6 ir 7 dalyse nustatytus tyrimo ir vykdymo užtikrinimo įgaliojimus, kurie būtini šio reglamento taikymui, ir jais naudojasi laikydamosi 10 straipsnio.
2. Nepaisant 1 dalies, valstybės narės gali nuspręsti nesuteikti visų įgaliojimų kiekvienai kompetentingai institucijai, su sąlyga, kad kiekvienu įgaliojimu gali būti naudojamosi veiksmingai ir tiek, kiek būtina bet kurio pažeidimo, kuriam taikomas šis reglamentas, atžvilgiu laikantis 10 straipsnio.
3. Kompetentingos institucijos turi bent šiuos tyrimo įgaliojimus:
 - a) įgaliojimus susipažinti su bet kokios formos ar formato visais atitinkamais dokumentais, duomenimis ar informacija, susijusiais su pažeidimais, kuriems taikomas šis reglamentas, neatsižvelgiant į jų saugojimo laikmeną ar jų saugojimo vietą;

- b) įgaliojimus reikalauti, kad valdžios institucija, įstaiga ar agentūra jų valstybėje narėje arba fizinis asmuo ar juridinis asmuo pateiktų visą bet kokios formos ar formato atitinkamą informaciją, duomenis arba dokumentus, neatsižvelgiant į jų saugojimo laikmeną ar jų saugojimo vietą, siekiant nustatyti, ar padarytas ar daromas pažeidimas, kuriam taikomas šis reglamentas, ir siekiant nustatyti tokio pažeidimo detales, be kita ko, atsekti finansų ir duomenų judėjimą, nustatyti su finansų ir duomenų judėjimu susijusių asmenų tapatybę ir nustatyti duomenis apie bankų sąskaitas ir interneto svetainių nuosavybę;
- c) įgaliojimus atlikti būtinus patikrinimus vietoje, įskaitant teisę patekti į bet kokias patalpas, teritoriją ar transporto priemones, kurias verslininkas, kurio atžvilgiu atliekamas tyrimas, naudoja siekdamas tikslų, susijusių su jo prekyba, verslu, amatu ar profesija, arba paprašyti, kad tą atliktų kitos valdžios institucijos, siekiant išnagrinėti, konfiskuoti, paimti ar gauti bet kokiame saugojimo laikmenoje laikomos informacijos, duomenų ar dokumentų kopijas; įgaliojimus konfiskuoti bet kokią informaciją, duomenis ar dokumentus tokiam laikotarpiui ir tokiu mastu, kiek tai būtina patikrinimui atlikti; įgaliojimus prašyti atitinkamo verslininko, kurio atžvilgiu atliekamas tyrimas, atstovo arba darbuotojo pateikti paaiškinimus dėl faktų arba pateikti informaciją, duomenis arba dokumentus, susijusius su tikrinimo dalyku, ir užfiksuoti atsakymus;
- d) įgaliojimus įsigyti prekių ar paslaugų kaip bandomųjų pirkinių, kai būtina neatskleidžiant savo tapatybės įsigyjant, siekiant aptikti pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas ir gauti įrodymų, įskaitant įgaliojimus prekes ar paslaugas apžiūrėti, stebėti, nagrinėti, išmontuoti arba išbandyti.

4. Kompetentingos institucijos turi bent šiuos vykdymo užtikrinimo įgaliojimus:

- a) įgaliojimus patvirtinti laikinąsias priemones, kuriomis siekiama išvengti didelės žalos vartotojų kolektyviniams interesams rizikos;
- b) įgaliojimus siekti gauti iš už pažeidimą, kuriam taikomas šis reglamentas, atsakingo verslininko įsipareigojimus nutraukti tą pažeidimą, arba priimti tokius įsipareigojimus;
- c) įgaliojimus gauti iš verslininko jo iniciatyva prisiimtus papildomus įsipareigojimus imtis taisomųjų priemonių vartotojų, kurie nukentėjo nuo įtariamo pažeidimo, kuriam taikomas šis reglamentas, naudai, arba, kai tinkama siekti gauti iš verslininko įsipareigojimus pasiūlyti nuo to pažeidimo nukentėjusiems vartotojams tinkamas taisomąsias priemones;
- d) kai taikytina, įgaliojimus atitinkamomis priemonėmis informuoti vartotojus, kurie, kaip tvirtina dėl pažeidimo, kuriam taikomas šis reglamentas, yra patyrę žalą, apie tai, kaip siekti žalos atlyginimo pagal nacionalinę teisę;
- e) įgaliojimus raštu nurodyti, kad verslininkas nutrauktų pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas;
- f) įgaliojimus nutraukti arba uždrausti pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas;
- g) kai nėra kitų veiksmingų priemonių pažeidimui, kuriam taikomas šis reglamentas, nutraukti arba uždrausti ir siekiant išvengti didelės žalos vartotojų kolektyviniams interesams rizikos:
 - i) įgaliojimus pašalinti turinį arba apriboti prieigą prie elektroninės sąsajos, arba nurodyti aiškiai pateikti išpėjimą vartotojams jiems besijungiant prie elektroninės sąsajos;
 - ii) įgaliojimus nurodyti prieglobos paslaugų teikėjui pašalinti, pasyvinti arba apriboti prieigą prie elektroninės sąsajos arba
 - iii) atitinkamais atvejais, įgaliojimus nurodyti domenų registrų tarnyboms ar registrų tvarkytojams panaikinti visiškai apibrėžtą domeno vardą ir leisti atitinkamai kompetentingai institucijai jį įregistruoti,

įskaitant įgaliojimus įgyvendinti tokias priemones paprašant trečiąsias šalis arba kitas valdžios institucijas;

- h) įgaliojimus taikyti sankcijas, kaip antai vienkartinės arba periodinės baudas už pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas, taip pat už pagal šį reglamentą priimto sprendimo, nutarties, laikinosios priemonės, verslininko įsipareigojimo arba kitos priemonės nevykdymą.

Sankcijos, nurodytos h punkte, turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos laikantis vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų reikalavimų. Visų pirma turi būti deramai atsižvelgiama, kai taikoma, į aptariamo pažeidimo pobūdį, sunkumą ir trukmę.

5. Įgaliojimai skirti sankcijas už pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas, kaip antai vienkartinės arba periodinės baudas, taikomi padarius bet koki vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų pažeidimą tais atvejais, kai jos yra numatytos atitinkamame Sąjungos teisės akte, įtrauktame į priedą. Tai nedaro poveikio nacionalinių institucijų įgaliojimams nacionalinėje teisėje nustatytomis sąlygomis skirti sankcijas, kaip antai administracines baudas arba kitas vienkartinės ar periodinės baudas, tais atvejais, kai Sąjungos teisės aktai, įtraukti į priedą, sankcijų nenumato.

6. Kompetentingos institucijos turi įgaliojimus savo pačių iniciatyva pradėti tyrimus ar procedūras, kad nutrauktų ar uždraustų pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas.

7. Kompetentingos institucijos gali paskelbti galutinį sprendimą, verslininko išsipareigojimus arba nutartis, priimtus pagal šį reglamentą, įskaitant paskelbti verslininko, atsakingo už pažeidimą, kuriam taikomas šis reglamentas, tapatybės duomenis.

8. Kai taikoma, kompetentingos institucijos gali konsultuotis su vartotojų organizacijomis, verslininkų asociacijomis, paskirtosiomis įstaigomis arba kitais atitinkamais subjektais dėl pasiūlytų išsipareigojimų nutraukti pažeidimą, kuriam taikomas šis reglamentas, veiksmingumo.

10 straipsnis

Naudojimasis minimaliais įgaliojimais

1. 9 straipsnyje nustatytais įgaliojimais:

- a) naudojasi tiesiogiai pačios kompetentingos institucijos;
- b) naudojamosi prirėikus kreipiantis į kitas kompetentingas institucijas arba kitas valdžios institucijas;
- c) naudojamosi, jei taikoma, duodant nurodymus paskirtosioms įstaigoms, arba
- d) naudojamosi kreipiantis į kompetentingus priimti reikalingą sprendimą teismus, be kita ko, prirėikus – kai prašymas priimti reikalingą sprendimą nepatenkinamas – pateikiant apeliacinį skundą.

2. 9 straipsnyje nustatytų įgaliojimų įgyvendinimas ir naudojimasis jais taikant šį reglamentą turi būti proporcingi ir vykdomi laikantis Sąjungos ir nacionalinės teisės, įskaitant taikytinas procedūrinės apsaugos priemones ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos principus. Tyrimo ir vykdymo užtikrinimo priemonės, patvirtintos taikant šį reglamentą, turi atitikti vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų pažeidimo pobūdį ir bendrą faktinę ar potencialią juo sukeltą žalą.

III SKYRIUS

SAVITARPIO PAGALBOS MECHANIZMAS

11 straipsnis

Prašymai pateikti informaciją

1. Institucijos pareiškėjos prašymu institucija, į kurią kreipiamasi, nedelsdama ir bet kuriuo atveju per 30 dienų, išskyrus atvejus, kai susitarta kitaip, pateikia institucijai pareiškėjai visą susijusią informaciją, būtina norint nustatyti, ar buvo padarytas ar yra daromas Sąjungos vidaus pažeidimas, ir tą pažeidimą nutraukti.

2. Institucija, į kurią kreipiamasi, atlieka tinkamus ir būtinus tyrimus arba imasi visų kitų reikiamai informacijai surinkti būtinų ar tinkamų priemonių. Prirėikus tie tyrimai atliekami padedant kitoms valdžios institucijoms arba paskirtosioms įstaigoms.

3. Institucijos pareiškėjos prašymu institucija, į kurią kreipiamasi, gali leisti institucijos pareiškėjos pareigūnams dalyvauti tyrimuose, kuriuos atlieka institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnai.

12 straipsnis

Prašymai imtis vykdymo užtikrinimo priemonių

1. Institucijos pareiškėjos prašymu institucija, į kurią kreipiamasi, imasi visų būtinų ir proporcingų vykdymo užtikrinimo priemonių Sąjungos vidaus pažeidimui nutraukti arba uždrausti, naudodamasi 9 straipsnyje nustatytais įgaliojimais ir visais kitais papildomais įgaliojimais, jai suteiktais pagal nacionalinę teisę. Institucija, į kurią kreipiamasi, nustato tinkamas vykdymo užtikrinimo priemones, reikalingas, kad būtų nutrauktas arba uždraustas Sąjungos vidaus pažeidimas, ir jų imasi nedelsdama, bet ne vėliau kaip per šešis mėnesius po prašymo gavimo dienos, išskyrus atvejus, kai ji pateikia konkrečias to termino pratęsimo priežastis. Kai tinkama, institucija, į kurią kreipiamasi, už Sąjungos vidaus pažeidimą atsakingam verslininkui taiko sankcijas, kaip antai, skiria vienkartinės arba periodines baudas. Institucija, į kurią kreipiamasi, gali gauti iš verslininko jo iniciatyva prisiimtus papildomus išpareigojimus imtis taisomųjų priemonių vartotojų, kurie nukentėjo nuo įtariamo Sąjungos vidaus pažeidimo, naudai arba, kai tinkama, gali siekti gauti iš verslininko išpareigojimus pasiūlyti nuo to pažeidimo nukentėjusiems vartotojams tinkamas taisomąsias priemones.

2. Institucija, į kurią kreipiamasi, reguliariai informuoja instituciją pareiškėją apie veiksmus ir priemones, kurių imtasi, ir apie veiksmus ir priemones, kurių ji ketina imtis. Institucija, į kurią kreipiamasi, naudodamasi 35 straipsnyje numatyta elektronine duomenų baze nedelsdama praneša institucijai pareiškėjai, kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir Komisijai apie priemones, kurių buvo imtasi, ir apie tų priemonių poveikį Sąjungos vidaus pažeidimui, įskaitant šią informaciją:

- a) ar buvo nustatytos laikinosios priemonės;
- b) ar pažeidimas buvo nutrauktas;
- c) kokios priemonės buvo patvirtintos ir ar tos priemonės buvo įgyvendintos;
- d) kokios aprėpties buvo pasiūlyti išpareigojimai imtis taisomųjų priemonių vartotojams, kurie nukentėjo dėl įtariamo pažeidimo.

13 straipsnis

Procedūra, susijusi su savitarpio pagalbos prašymais

1. Savitarpio pagalbos prašyme institucija pareiškėja pateikia informaciją, būtiną kad institucija, į kurią kreipiamasi, galėtų patenkinti tą prašymą, įskaitant visus būtinus įrodymus, kuriuos galima gauti tik institucijos pareiškėjos valstybėje narėje.

2. Institucija pareiškėja siunčia tokius savitarpio pagalbos prašymus institucijos, į kurią kreipiamasi, valstybės narės bendrai ryšių palaikymo tarnybai ir informavimo tikslais – institucijos pareiškėjos valstybės narės bendrai ryšių palaikymo tarnybai. Institucijos, į kurią kreipiamasi, valstybės narės bendra ryšių palaikymo tarnyba prašymus nedelsdama perduoda atitinkamai kompetentingai institucijai.

3. Savitarpio pagalbos prašymai ir visa su jais susijusi informacija teikiami raštu, naudojant standartines formas, ir jie siunčiami elektroniniu būdu per pagal 35 straipsnyje numatytą elektroninę duomenų bazę.

4. Atitinkamos kompetentingos institucijos susitaria dėl kalbų, kuriomis teikiami savitarpio pagalbos prašymai ir visa su jais susijusi informacija.

5. Nesutarus dėl kalbų, savitarpio pagalbos prašymai siunčiami institucijos pareiškėjos valstybės narės valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų, o atsakymai – institucijos, į kurią kreipiamasi, valstybės narės valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų. Tokiu atveju kiekviena kompetentinga institucija yra atsakinga už tai, kad iš kitos kompetentingos institucijos gauti prašymai, atsakymai ir kiti dokumentai būtų išversti į reikiamą kalbą.

6. Institucija, į kurią kreipiamasi, atsakymus siunčia tiesiogiai tiek institucijai pareiškėjai, tiek ir institucijos pareiškėjos bei institucijos, į kurią kreipiamasi, valstybių narių bendroms ryšių palaikymo tarnyboms.

14 straipsnis

Atsisakymas patenkinti savitarpio pagalbos prašymą

1. Institucija, į kurią kreipiamasi, gali atsisakyti patenkinti prašymą pateikti informaciją pagal 11 straipsnį, jeigu tenkinama viena ar daugiau iš šių sąlygų:

- a) pasikonsultavus su institucija pareiškėja paaiškėja, kad institucijai pareiškėjai prašomos informacijos nereikia tam, kad ji galėtų nustatyti, ar buvo padarytas ar yra daromas Sąjungos vidaus pažeidimas, arba nustatyti, ar esama pagrįsto pagrindo įtarti, kad jis gali būti padarytas;
- b) institucija pareiškėja nesutinka, kad informacijai būtų taikomos 33 straipsnyje nustatytos konfidencialumo ir profesinių bei komercinių paslapčių taisyklės;
- c) to paties verslininko atžvilgiu ir dėl to paties Sąjungos vidaus pažeidimo institucijos, į kurią kreipiamasi, arba institucijos pareiškėjos valstybės narės teisminėse institucijose jau inicijuotas nusikalstamų veikų tyrimas arba teismo procesas.

2. Institucija, į kurią kreipiamasi, gali atsisakyti tenkinti prašymą imtis vykdymo užtikrinimo priemonių pagal 12 straipsnį, jeigu, pasikonsultavus su institucija pareiškėja, tenkinama viena ar daugiau iš šių sąlygų:

- a) dėl to paties Sąjungos vidaus pažeidimo ir to paties verslininko atžvilgiu institucijos, į kurią kreipiamasi, valstybės narės teisminėse institucijose jau inicijuotas nusikalstamų veikų tyrimas arba teismo procesas, arba jau yra priimtas teismo sprendimas, teisminis susitarimas ar teismo nurodymas;
- b) dėl to paties Sąjungos vidaus pažeidimo ir to paties verslininko atžvilgiu institucijos, į kurią kreipiamasi, valstybėje narėje jau pradėta naudotis būtinais vykdymo užtikrinimo įgaliojimais arba jau priimtas administracinis sprendimas, siekiant greitai ir veiksmingai nutraukti arba uždrausti Sąjungos vidaus pažeidimą;
- c) atlikus atitinkamą tyrimą, institucija, į kurią kreipiamasi, padarė išvadą, kad Sąjungos vidaus pažeidimas nebuvo padarytas;
- d) institucija, į kurią kreipiamasi, padarė išvadą, kad institucija pareiškėja nepateikė informacijos, kuri yra būtina pagal 13 straipsnio 1 dalį;
- e) institucija, į kurią kreipiamasi, priėmė verslininko pasiūlytus išpareigojimus per nustatytą terminą nutraukti Sąjungos vidaus pažeidimą ir tas terminas dar nėra pasibaigęs.

Tačiau institucija, į kurią kreipiamasi, turi patenkinti prašymą imtis vykdymo užtikrinimo priemonių pagal 12 straipsnį, jeigu verslininkas neįvykdo priimtų išpareigojimų per terminą, nurodytą pirmos pastraipos e punkte.

3. Institucija, į kurią kreipiamasi, praneša institucijai pareiškėjai ir Komisijai apie atsisakymą patenkinti savitarpio pagalbos prašymą, kartu nurodydama to atsisakymo motyvus.

4. Kilus ginčui tarp institucijos pareiškėjos ir institucijos, į kurią kreipiamasi, institucija pareiškėja arba institucija, į kurią kreipiamasi, gali perduoti klausimą svarstyti Komisijai, o ši nedelsdama pateikia nuomonę šio klausimu. Jei klausimas Komisijai neperduodamas, Komisija savo nuomonę gali priimti savo iniciatyva. Norėdama pateikti tą nuomonę, Komisija gali prašyti atitinkamos informacijos ir dokumentų, kuriais pasikeitė institucija pareiškėja ir institucija, į kurią kreipiamasi.

5. Komisija prižiūri, kaip veikia savitarpio pagalbos mechanizmas, ir kaip kompetentingos institucijos laikosi procedūrų ir savitarpio pagalbos prašymų nagrinėjimo terminų. Komisija turi teisę susipažinti su savitarpio pagalbos prašymais ir informacija bei dokumentais, kuriais pasikeitė institucija pareiškėja ir institucija, į kurią kreipiamasi.

6. Kai tinkama, Komisija gali rengti gaires ir teikti konsultacijas valstybės narėms, kad būtų užtikrintas veiksmingas ir efektyvus savitarpio pagalbos mechanizmo veikimas.

IV SKYRIUS

KOORDINUOTI TYRIMO IR VYKDYMO UŽTIKRINIMO MECHANIZMAI, TAIKOMI PLAČIAI PAPLITUSIEMS PAŽEIDIMAMS IR SAJUNGOS MASTU PLAČIAI PAPLITUSIEMS PAŽEIDIMAMS

15 straipsnis

Valstybių narių sprendimų priėmimo procedūros

Spręsdamos šiame skyriuje reglamentuojamus klausimus atitinkamos kompetentingos institucijos veikia bendru sutarimu.

16 straipsnis

Bendrieji bendradarbiavimo principai

1. Kai pagrįstai įtariama, kad daromas plačiai paplitęs pažeidimas ar Sąjungos mastu plačiai paplitęs pažeidimas, atitinkamos to pažeidimo atveju kompetentingos institucijos ir Komisija nedelsdamos informuoja viena kitą ir bendras ryšių palaikymo tarnybas, kompetentingas to pažeidimo atveju, nusiųsdamos išpėjimus pagal 26 straipsnį.

2. Plačiai paplitusio pažeidimo ar Sąjungos mastu plačiai paplitusio pažeidimo atveju kompetentingos institucijos suderina tyrimo ir vykdymo užtikrinimo priemones, kurių jos imasi, kad į tuos pažeidimus būtų reaguojama. Jos keičiasi visais būtinais įrodymais ir informacija bei nedelsdamos teikia viena kitai bei Komisijai būtiną pagalbą.
3. Atitinkamos plačiai paplitusio pažeidimo ar Sąjungos mastu plačiai paplitusio pažeidimo atveju kompetentingos institucijos užtikrina, kad būtų surinkti visi būtini įrodymai ir informacija bei jog būtų imtasi visų būtinų vykdymo užtikrinimo priemonių siekiant nutraukti arba uždrausti tą pažeidimą.
4. Nedarant poveikio 2 daliai, šiuo reglamentu nedaroma poveikio nacionalinei tyrimo ir vykdymo užtikrinimo veiklai, kurią vykdo kompetentingos institucijos dėl to paties pažeidimo ir to paties verslininko atžvilgiu.
5. Prireikus kompetentingos institucijos gali pakviesti Komisijos pareigūnus ir kitus juos lydinčius asmenis, Komisijos įgaliotus dalyvauti vykdant koordinuotus tyrimus, vykdymo užtikrinimo veiksmus ir kitas šio skyriaus reglamentuojamas priemones.

17 straipsnis

Koordinuotų veiksmų pradėjimas ir koordinatoriaus paskyrimas

1. Kai turima pagrįstų įtarimų dėl daromo plačiai paplitusio pažeidimo, to pažeidimo atveju kompetentingos institucijos pradeda suderintus veiksmus, grindžiamus tarpusavio susitarimu. Apie koordinuotų veiksmų pradėjimą nedelsiant pranešama bendroms ryšių palaikymo tarnyboms, kompetentingoms to pažeidimo atveju, ir Komisijai.
2. Plačiai paplitusio pažeidimo atveju kompetentingos institucijos paskiria vieną įtariamo plačiai paplitusio pažeidimo atveju kompetentingą instituciją koordinatoriumi. Jeigu toms kompetentingoms institucijoms dėl to paskyrimo nepavyksta susitarti, koordinatoriaus vaidmens imasi Komisija.
3. Jeigu Komisija turi pagrįstų įtarimų dėl Sąjungos mastu plačiai paplitusio pažeidimo, ji nedelsdama apie tai praneša to įtariamo pažeidimo atveju kompetentingoms institucijoms ir bendroms ryšių palaikymo tarnyboms pagal 26 straipsnį. Komisija pranešime nurodo motyvus, pagrindžiančius galimus koordinuotus veiksmus. To įtariamo plačiai paplitusio Sąjungos masto pažeidimo atveju kompetentingos institucijos atlieka atitinkamus tyrimus remdamosi jų turima arba joms lengvai prieinama informacija. Per vieną mėnesį nuo Komisijos pranešimo dienos to įtariamo plačiai paplitusio Sąjungos masto pažeidimo atveju kompetentingos institucijos pagal 26 straipsnį praneša tokių tyrimų rezultatus kitoms to pažeidimo atveju kompetentingoms institucijoms, bendroms ryšių palaikymo tarnyboms ir Komisijai. Kai tokiais tyrimais nustatoma, kad gali būti daromas Sąjungos mastu plačiai paplitęs pažeidimas, to pažeidimo atveju kompetentingos institucijos pradeda koordinuotus veiksmus ir imasi priemonių, nustatytų 19 straipsnyje ir, kai tinkama, 20 ir 21 straipsniuose nustatytų priemonių.
4. 3 dalyje nurodytus koordinuotus veiksmus koordinuoja Komisija.
5. Kompetentinga institucija prisijungia prie koordinuotų veiksmų, jeigu vykdant tuos koordinuotus veiksmus paaiškėja, kad ta kompetentinga institucija yra plačiai paplitusio pažeidimo ar Sąjungos mastu plačiai paplitusio pažeidimo atveju kompetentinga institucija.

18 straipsnis

Atsisakymo dalyvauti koordinuotuose veiksmuose priešastys

1. Kompetentinga institucija gali atsisakyti dalyvauti koordinuotuose veiksmuose dėl bet kurios iš šių priežasčių:
 - a) tos kompetentingos institucijos valstybėje narėje jau inicijuotas baudžiamasis tyrimas arba teismo procesas, priimtas teismo sprendimas arba pasiektas teisminis susitarimas dėl to paties pažeidimo;
 - b) to paties verslininko atžvilgiu ir dėl to paties pažeidimo tos kompetentingos institucijos valstybėje narėje jau pradėta naudotis būtinais vykdymo užtikrinimo įgaliojimais, prieš nusiunčiant 17 straipsnio 3 dalyje nurodytą išpėjimą, arba priimtas administracinis sprendimas, siekiant greitai ir veiksmingai nutraukti arba uždrausti plačiai paplitusį pažeidimą ar Sąjungos mastu plačiai paplitusį pažeidimą;
 - c) atlikus atitinkamą tyrimą paaiškėja, kad faktinis arba galimas įtariamo plačiai paplitusio pažeidimo ar Sąjungos mastu plačiai paplitusio pažeidimo poveikis tos kompetentingos institucijos valstybėje narėje yra nedidelis ir todėl nėra būtina, kad ta kompetentinga institucija patvirtintų vykdymo užtikrinimo priemones;
 - d) atitinkamas plačiai paplitęs pažeidimas arba Sąjungos mastu plačiai paplitęs pažeidimas nebuvo padarytas tos kompetentingos institucijos valstybėje narėje ir todėl nėra būtina, kad ta kompetentinga institucija patvirtintų vykdymo užtikrinimo priemones;

e) kompetentinga institucija priėmė už plačiai paplitusį pažeidimą ar Sąjungos mastu plačiai paplitusį pažeidimą atsakingo verslininko pasiūlytus išpareigojimus nutraukti tą pažeidimą tos kompetentingos institucijos valstybėje narėje ir tie išpareigojimai buvo įvykdyti, ir todėl nereikia, kad ta kompetentinga institucija patvirtintų vykdymo užtikrinimo priemones.

2. Kai kompetentinga institucija atsisako dalyvauti koordinuotuose veiksmuose, ji nedelsdama informuoja Komisiją ir kitas plačiai paplitusio pažeidimo ar Sąjungos mastu plačiai paplitusio pažeidimo atveju kompetentingas institucijas bei bendras ryšių palaikymo tarnybas apie savo sprendimą, nurodydama savo sprendimo priežastis ir pateikdama visus būtinus patvirtinamuosius dokumentus.

19 straipsnis

Tyrimo priemonės, taikomos vykdant koordinuotus veiksmus

1. Atitinkamos su koordinuotais veiksmais susijusios kompetentingos institucijos užtikrina, kad tyrimai ir patikrinimai būtų vykdomi veiksmingai, efektyviai ir koordinuotai. Jos siekia vykdyti tyrimus ir patikrinimus vienu metu ir, tiek, kiek leidžiama pagal nacionalinę proceso teisę, taikyti laikinąsias priemones.

2. Prireikus gali būti naudojamas savitarpio pagalbos mechanizmu pagal III skyrių, visų pirma siekiant surinkti būtinų įrodymų ir kitos informacijos iš valstybių narių, kurios nėra su koordinuotais veiksmais susijusios valstybės narės, arba užtikrinti, kad verslininkas, kurio atžvilgiu atliekamas tyrimas ar patikrinimas, neapeitų vykdymo užtikrinimo priemonių.

3. Prireikus kompetentingos institucijos, susijusios su koordinuotais veiksmais, išdėsto tyrimo rezultatus ir plačiai paplitusio pažeidimo arba, kai taikoma, Sąjungos mastu plačiai paplitusio pažeidimo įvertinimą bendrojoje pozicijoje, dėl kurios jos susitaria tarpusavyje.

4. Išskyrus atvejus, kai atitinkamos kompetentingos institucijos, susijusios su koordinuotais veiksmais, susitaria kitaip, koordinatorius perduoda bendrąją poziciją už plačiai paplitusį pažeidimą ar Sąjungos mastu plačiai paplitusį pažeidimą atsakingam verslininkui. Už plačiai paplitusį pažeidimą ar Sąjungos mastu plačiai paplitusį pažeidimą atsakingam verslininkui suteikiama galimybė būti išklaustytam tais klausimais, kurie yra įtraukti į bendrąją poziciją.

5. Prireikus, nedarant poveikio 15 straipsniui ar 33 straipsnyje nustatytais konfidencialumo ir profesinių ar komercinių paslapčių taisyklėms, kompetentingos institucijos, susijusios su koordinuotais veiksmais, priima sprendimą paskelbti bendrąją poziciją arba jos dalis savo interneto svetainėse ir gali paprašyti vartotojų organizacijų, verslininkų asociacijų ir kitų susijusių subjektų pateikti savo nuomonę. Komisija paskelbia bendrąją poziciją arba jos dalis savo interneto svetainėje, gavusi atitinkamų kompetentingų institucijų pritarimą.

20 straipsnis

Išpareigojimai vykdant koordinuotus veiksmus

1. Remdamosi 19 straipsnio 3 dalyje priimta bendrąja pozicija, kompetentingos institucijos, susijusios su koordinuotais veiksmais, gali paraginti verslininką, atsakingą už plačiai paplitusį pažeidimą ar Sąjungos mastu plačiai paplitusį pažeidimą per nustatytą terminą pasiūlyti išpareigojimus nutraukti tą pažeidimą. Verslininkas taip pat gali savo iniciatyva pasiūlyti išpareigojimus nutraukti tą pažeidimą arba pasiūlyti vartotojų, nukentėjusių dėl to pažeidimo, naudai išpareigojimus imtis taisomųjų priemonių.

2. Prireikus ir nedarant poveikio 33 straipsnyje nustatytais konfidencialumo ir profesinių bei komercinių paslapčių taisyklėms, su koordinuotais veiksmais susijusios kompetentingos institucijos gali paskelbti už plačiai paplitusį pažeidimą ar Sąjungos mastu plačiai paplitusį pažeidimą atsakingo verslininko pasiūlytus išpareigojimus savo interneto svetainėse arba, jei tinkama, Komisija gali paskelbti to verslininko pasiūlytus išpareigojimus savo interneto svetainėje, jeigu to paprašo atitinkamos kompetentingos institucijos. Kompetentingos institucijos ir Komisija gali paprašyti vartotojų organizacijų, verslininkų asociacijų ir kitų susijusių subjektų pateikti savo nuomonę.

3. Su koordinuotais veiksmais susijusios kompetentingos institucijos įvertina pasiūlytus išpareigojimus ir to vertinimo rezultatus praneša už plačiai paplitusį pažeidimą ar Sąjungos mastu plačiai paplitusį pažeidimą atsakingam verslininkui, ir, kai taikoma, jei verslininkas siūlo išpareigojimus imtis taisomųjų priemonių – jos apie tai informuoja vartotojus, kurie, kaip tvirtina, dėl to pažeidimo yra patyrę žalą. Kai išpareigojimai yra proporcingi ir jų pakanka plačiai paplitusiam pažeidimui ar Sąjungos mastu plačiai paplitusiam pažeidimui nutraukti, kompetentingos institucijos tuos išpareigojimus priima ir nustato terminą, per kurį tie išpareigojimai turi būti įgyvendinti.

4. Su koordinuotais veiksmais susijusios kompetentingos institucijos stebi, kaip įgyvendinami įsipareigojimai. Visų pirma jos užtikrina, kad atitinkamas verslininkas, atsakingas už plačiai paplitusį pažeidimą ar Sąjungos mastu plačiai paplitusį pažeidimą, reguliariai praneštų koordinatoriui apie įsipareigojimų įgyvendinimo pažangą. Su koordinuotais veiksmais susijusios kompetentingos institucijos prireikus gali paprašyti vartotojų organizacijų ir ekspertų pateikti savo nuomones, kad patikrintų, ar priemonės, kurių ėmėsi verslininkas, atitinka įsipareigojimus.

21 straipsnis

Vykdyto užtikrinimo priemonės, taikomos vykdamas koordinuotus veiksmus

1. Su koordinuotais veiksmais susijusios kompetentingos institucijos imasi visų būtinų vykdyto užtikrinimo priemonių verslininko, atsakingo už plačiai paplitusį pažeidimą ar Sąjungos mastu plačiai paplitusį pažeidimą, atžvilgiu jų jurisdikcijos ribose, kad tas pažeidimas būtų nutrauktas arba uždraustas.

Prireikus jos verslininkui, atsakingam už plačiai paplitusį pažeidimą ar Sąjungos mastu plačiai paplitusį pažeidimą, taiko sankcijas, kaip antai vienkartinės arba periodines baudas. Kompetentingos institucijos gali gauti iš verslininko jo iniciatyva priisiimtus papildomus įsipareigojimus imtis taisomųjų priemonių vartotojų, kurie nukentėjo nuo įtariamo plačiai paplitusio pažeidimo ar Sąjungos mastu plačiai paplitusio pažeidimo, naudai arba, kai tinkama, gali siekti gauti iš verslininko įsipareigojimus pasiūlyti nuo to pažeidimo nukentėjusiems vartotojams tinkamas taisomąsias priemones vartotojams.

Vykdyto užtikrinimo priemonės visų pirma tinkamos, kai:

- a) būtina nedelsiant imtis vykdyto užtikrinimo veiksmų, kad pažeidimas būtų greitai ir veiksmingai nutrauktas arba uždraustas;
- b) tikimybė, kad už pažeidimą atsakingam verslininkui įvykdžius savo pasiūlytus įsipareigojimus, pažeidimas bus nutrauktas, yra nedidelė;
- c) už pažeidimą atsakingas verslininkas nepasiūlė įsipareigojimų prieš pasibaigiant atitinkamų kompetentingų institucijų nustatytam terminui;
- d) įsipareigojimai, kuriuos už pažeidimą atsakingas verslininkas pasiūlė, yra nepakankami užtikrinti, kad pažeidimas būtų nutrauktas arba atitinkamai atvejais, jog būtų ištaisyta pažeidimu vartotojams padaryta žala, arba
- e) už pažeidimą atsakingas verslininkas neįvykdė įsipareigojimų nutraukti pažeidimą arba atitinkamai atvejais ištaisyti pažeidimu vartotojams padarytą žalą per 20 straipsnio 3 dalyje nustatytą laikotarpį.

2. Vykdyto užtikrinimo priemonės pagal 1 dalį įgyvendinamos veiksmingai, efektyviai ir koordinuotai, siekiant nutraukti arba uždrausti plačiai paplitusį pažeidimą ar Sąjungos mastu plačiai paplitusį pažeidimą. Su koordinuotais veiksmais susijusios kompetentingos institucijos siekia imtis vykdyto užtikrinimo priemonių vienu metu valstybėse narėse, susijusiose su tuo pažeidimu.

22 straipsnis

Koordinuotų veiksmų užbaigimas

1. Koordinuoti veiksmai užbaigiami, jeigu su koordinuotais veiksmais susijusios kompetentingos institucijos padaro išvadą, kad plačiai paplitęs pažeidimas ar Sąjungos mastu plačiai paplitęs pažeidimas nutrauktas arba uždraustas visose susijusiose valstybėse narėse arba, kad toks pažeidimas nebuvo padarytas.

2. Apie koordinuotų veiksmų užbaigimą koordinatorius nedelsdamas praneša Komisijai, ir, kai taikytina, su koordinuotais veiksmais susijusių valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir bendroms ryšių palaikymo tarnyboms.

23 straipsnis

Koordinatoriaus vaidmuo

1. Pagal 17 straipsnį arba 29 straipsnį paskirtas koordinatorius visų pirma:

- a) užtikrina, kad visos atitinkamos kompetentingos institucijos ir Komisija būtų tinkamai ir laiku informuojamos apie tyrimo arba, kai taikytina, vykdyto užtikrinimo veiksmų pažangą ir informuojamos apie visus numatomus kitus veiksmus ir priemones, kurios turi būti patvirtintos;

- b) koordinuoja tyrimo priemones, kurių pagal šį reglamentą ėmėsi atitinkamos kompetentingos institucijos, ir stebi jų vykdymą;
 - c) koordinuoja visų būtinų dokumentų rengimą ir atitinkamų kompetentingų institucijų ir Komisijos dalijimąsi jais;
 - d) palaiko ryšius su verslininku ir kitais subjektais, susijusiais su tyrimo arba, kai taikytina, vykdymo užtikrinimo priemonėmis, nebent atitinkamos kompetentingos institucijos ir koordinatorius susitaria kitaip;
 - e) kai taikytina, koordinuoja atitinkamų kompetentingų institucijų vykdomą vertinimą, konsultavimąsi ir stebėseną, taip pat kitas priemones, būtinas, kad būtų nagrinėjami ir vykdomi atitinkamų verslininkų pasiūlyti išsipareigojimai;
 - f) kai taikytina, koordinuoja vykdymo užtikrinimo priemones, kurias patvirtino atitinkamos kompetentingos institucijos;
 - g) koordinuoja pagal III skyrių atitinkamų kompetentingų institucijų pateiktus savitarpio pagalbos prašymus.
2. Koordinatorius negali būti laikomas atsakingu už atitinkamų kompetentingų institucijų, veiksmus ar neveikimą, kai jos naudojasi 9 straipsnyje nustatytais įgaliojimais.

3. Kai koordinuoti veiksmai yra susiję su plačiai paplitusiais pažeidimais arba Sąjungos mastu plačiai paplitusiais Sąjungos teisės aktų, nurodytų 2 straipsnio 10 dalyje, pažeidimais, koordinatorius paprašo Europos bankininkystės institucijos imtis stebėtojo vaidmens.

24 straipsnis

Kalbų vartojimo tvarka

1. Atitinkamos kompetentingos institucijos susitaria dėl kalbų, kurias kompetentingos institucijos vartos pranešimuose ir teikiant visą kitą informaciją, kuriai taikomas šis skyrius, susijusią su koordinuotais veiksmais ir vienalaikiais patikrinimais.
2. Jei atitinkamoms kompetentingoms institucijoms susitarti nepavyksta, pranešimai ir kita informacija pateikiami pranešimą ar kitą informaciją pateikiančios valstybės narės valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų. Tokiu atveju kiekviena atitinkama kompetentinga institucija prireikus yra atsakinga už tai, kad iš kitų kompetentingų institucijų gauti pranešimai, informacija ir kiti dokumentai būtų išversti.

25 straipsnis

Komunikavimo su verslininkais kalbų vartojimo tvarka

Šiame skyriuje nustatytų procedūrų tikslais verslininkas turi teisę komunikuoti valstybės narės, kurioje verslininkas yra įsisteigęs arba kurioje yra jo gyvenamoji vieta, valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų joje vartojamų oficialiais tikslais.

V SKYRIUS

SAJUNGOS MASTO VEIKLA

26 straipsnis

Išpėjimai

1. Kompetentinga institucija nedelsdama praneša Komisijai, kitoms kompetentingoms institucijoms ir bendroms ryšių palaikymo tarnyboms apie visus pagrįstus įtarimus, kad jos teritorijoje daromas pažeidimas, kuriam taikomas šis reglamentas, dėl kurio gali nukentėti vartotojų interesai kitose valstybėse narėse.
2. Komisija nedelsdama praneša kompetentingoms institucijoms ir atitinkamoms bendroms ryšių palaikymo tarnyboms apie visus pagrįstus įtarimus, kad padarytas pažeidimas, kuriam taikomas šis reglamentas.
3. Pranešdamos, t. y. siųsdamos išpėjimus pagal 1 ir 2 dalis kompetentinga institucija arba Komisija pateikia informaciją apie įtariamą pažeidimą, kuriam taikomas šis reglamentas, ir visų pirma šią informaciją, kai ją turi:
 - a) veiksmo arba neveikimo, sudarančio pažeidimą, aprašymas;
 - b) išsami informacija apie su pažeidimu susijusį produktą arba paslaugą;
 - c) su pažeidimu susijusių arba galimai susijusių valstybių narių pavadinimai;

- d) už pažeidimą atsakingo (-ų) arba, kaip įtariama, atsakingo (-ų) verslininko (-ų) tapatybė;
- e) teisinis galimų veiksmų pagrindas pagal nacionalinę teisę ir atitinkamas priede išvardytų Sąjungos teisės aktų nuostatas;
- f) teismo proceso, vykdymo užtikrinimo priemonių ar kitų priemonių, kurių imtasi dėl pažeidimo, aprašymas ir jų taikymo datos ir trukmė bei jų statusas;
- g) teismo procesą inicijuojančių ir kitas priemones taikančių kompetentingų institucijų duomenys.

4. Siųsdama išpėjimą kompetentinga institucija gali paprašyti kompetentingų institucijų bei atitinkamų bendrų ryšių palaikymo tarnybų kitose valstybėse narėse ir Komisijos, o Komisija gali paprašyti kompetentingų institucijų bei atitinkamų bendrų ryšių palaikymo tarnybų kitose valstybėse narėse patikrinti, ar, remiantis atitinkamų kompetentingų institucijų arba atitinkamai Komisijos turima arba joms lengvai prieinama informacija, tų kitų valstybių narių teritorijose daroma panašių įtariamų pažeidimų, arba ar tose valstybėse narėse dėl tokių pažeidimų jau buvo imtasi kokių nors vykdymo užtikrinimo priemonių. Tos kitų valstybių narių kompetentingos institucijos ir Komisija nedelsdamos pateikia atsakymą dėl prašymo.

27 straipsnis

Išorės išpėjimai

1. Kiekviena valstybė narė, išskyrus atvejus, kai taip elgtis nebūtų pagrįsta, suteikia teisę paskirtosioms įstaigoms, Europos vartotojų centrams, vartotojų organizacijoms ir asociacijoms ir, atitinkamais atvejais, verslininkų asociacijoms, turintiems būtinų ekspertinių žinių, siųsti išpėjimus atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir Komisijai apie įtariamus pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas, ir pateikti jų turimą informaciją, išdėstytą 26 straipsnio 3 dalyje (toliau – išorės išpėjimas). Kiekviena valstybė narė nedelsdama pateikia Komisijai tų subjektų sąrašą ir praneša apie jo pakeitimus.
2. Pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis, Komisija suteikia asociacijoms, kurios Sąjungos lygmeniu atstovauja vartotojų interesams ir, atitinkamais atvejais, verslininkų interesams, teisę siųsti išorės išpėjimą.
3. Reaguodamos į išorės išpėjimą kompetentingos institucijos neprivalo inicijuoti procedūros arba imtis kokių nors kitų veiksmų. Išorės išpėjimus siunčiantys subjektai užtikrina, kad būtų pateikta teisinga, naujausia ir tiksli informacija, ir nedelsdami pataiso arba prirėkus atšaukia praneštą informaciją.

28 straipsnis

Keitimasis kita pažeidimams nustatyti svarbia informacija

Tiek, kiek tai būtina šio reglamento tikslui pasiekti, kompetentingos institucijos per 35 straipsnyje nurodytą elektroninę duomenų bazę nedelsdamos praneša Komisijai ir atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms apie visas priemones, kurių jos ėmėsi reaguodamos į pažeidimą, kuriam taikomas šis reglamentas, savo jurisdikcijos ribose, jeigu jos įtaria, kad dėl to pažeidimo gali nukentėti vartotojų interesai kitose valstybėse narėse.

29 straipsnis

Vienalaikiai patikrinimai

1. Kompetentingos institucijos gali nuspręsti atlikti vienalaikius patikrinimus, kad patikrintų, kaip laikomasi vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų arba nustatytų jų pažeidimus. Išskyrus atvejus, kai dalyvaujančios kompetentingos institucijos susitaria kitaip, vienalaikius patikrinimus koordinuoja Komisija.
2. Vykdymas vienalaikius patikrinimus dalyvaujančios kompetentingos institucijos gali naudotis 9 straipsnio 3 dalyje nustatytais tyrimo įgaliojimais ir visais kitais joms pagal nacionalinę teisę suteiktais įgaliojimais.
3. Kompetentingos institucijos gali pakviesti paskirtąsias įstaigas, Komisijos pareigūnus ir kitus juos lydintius Komisijos įgaliotus asmenis dalyvauti vienalaikiuose patikrinimuose.

30 straipsnis

Kitos veiklos, kuria prisidedama prie tyrimo ir vykdymo užtikrinimo, koordinavimas

1. Tiek, kiek tai būtina šio reglamento tikslui pasiekti, valstybės narės informuoja vienos kitas ir Komisiją apie savo veiklą šiose srityse:

- a) pareigūnų, dalyvaujančių taikant šį reglamentą, mokymas;
 - b) duomenų apie vartotojų skundus rinkimas, klasifikavimas ir keitimasis jais;
 - c) pareigūnų tinklų pagal konkrečius sektorius kūrimas;
 - d) informacijos ir komunikacijos priemonių kūrimas, ir
 - e) kai taikoma, standartų, metodikos ir gairių, susijusių su šio reglamento taikymu, rengimas.
2. Tiek, kiek tai būtina šio reglamento tikslui pasiekti, valstybės narės gali koordinuoti ir kartu organizuoti veiklą 1 dalyje nurodytose srityse.

31 straipsnis

Kompetingų institucijų pareigūnų mainai

1. Siekdamas pagerinti bendradarbiavimą kompetentingos institucijos gali dalyvauti pareigūnų iš kitų valstybių narių mainų programose. Kompetentingos institucijos imasi būtinų priemonių, kad pareigūnai iš kitų valstybių narių galėtų veiksmingai dalyvauti kompetentingos institucijos veikloje. Tuo tikslu tiems pareigūnams leidžiama vykdyti jiems priimančiosios kompetentingos institucijos pavestas pareigas pagal tos valstybės narės teisės aktus.
2. Mainų metu pareigūnui taikoma tokia pati civilinė ir baudžiamoji atsakomybė kaip ir priimančiosios kompetentingos institucijos pareigūnams. Pareigūnai iš kitų valstybių narių laikosi profesinių standartų ir atitinkamų priimančiosios kompetentingos institucijos nustatytų vidaus elgesio taisyklių. Tomis elgesio taisyklėmis visų pirma užtikrinama asmenų apsauga tvarkant asmens duomenis, proceso sąžiningumas ir tinkamas 33 straipsnyje nustatytų konfidencialumo ir profesinių bei komercinių paslapčių taisyklių laikymasis.

32 straipsnis

Tarptautinis bendradarbiavimas

1. Tiek, kiek būtina šio reglamento tikslui pasiekti, Sąjunga, siekdama apsaugoti vartotojų interesus, bendradarbiauja su trečiosiomis valstybėmis ir kompetentingomis tarptautinėmis organizacijomis srityse, kurios patenka į šio reglamento taikymo sritį. Sąjunga ir atitinkamos trečiosios valstybės gali sudaryti susitarimus dėl bendradarbiavimo tvarkos, įskaitant savitarpio pagalbos susitarimų sudarymą, keitimąsi konfidencialia informacija ir darbuotojų mainų programas.
2. Sąjungos ir trečiųjų valstybių sudaryti susitarimai dėl bendradarbiavimo ir savitarpio pagalbos siekiant apsaugoti ir sustiprinti vartotojų interesus turi atitikti atitinkamas duomenų apsaugos taisykles, taikomas asmens duomenų perdavimui trečiosioms valstybėms.
3. Kai kompetentinga institucija iš trečiosios valstybės institucijos gauna informaciją, kuri gali būti aktuali kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, ji pateikia tą informaciją toms kompetentingoms institucijoms tiek, kiek tai leidžiama tą daryti pagal dvišalius pagalbos susitarimus su ta trečiąja valstybe ir laikantis Sąjungos teisės dėl asmens apsaugos tvarkant asmens duomenis.
4. Kompetentinga institucija taip pat gali suteikti pagal šį reglamentą perduodamą informaciją trečiosios valstybės institucijai pagal dvišalį pagalbos susitarimą su ta trečiąja valstybe su sąlyga, kad gautas kompetentingos institucijos, kuri pirmoji perdavė informaciją, pritarimas ir jei laikomasi Sąjungos teisės dėl asmens apsaugos tvarkant asmens duomenis.

VI SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

33 straipsnis

Informacijos naudojimas bei atskleidimas ir profesinė bei komercinė paslaptis

1. Taikant šį reglamentą kompetentingų institucijų ir Komisijos surinkta informacija arba kompetentingoms institucijoms ir Komisijai perduota informacija naudojama tik vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų laikymosi užtikrinimo tikslais.

2. 1 dalyje nurodyta informacija laikoma konfidencialia ir naudojama bei atskleidžiama tik tinkamai atsižvelgus į fizinio asmens ar juridinio asmens komercinius interesus, įskaitant komercines paslaptis ir intelektinę nuosavybę.

3. Vis dėlto, kompetentingos institucijos, iš anksto pasikonsultavusios su informaciją perdavusia kompetentinga institucija, gali atskleisti tokią informaciją, kuri būtina siekiant:

- a) įrodyti pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas arba
- b) nutraukti arba uždrausti pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas.

34 straipsnis

Įrodymų ir tyrimų išvadų naudojimas

Kompetentingos institucijos gali bet kokią perduotą informaciją, dokumentus, išvadas, pareiškimus, patvirtintas tikras dokumentų kopijas arba tyrimų duomenis naudoti kaip įrodymus taip pat, kaip ir panašius dokumentus, gautus savo valstybėje narėje, neatsižvelgiant į jų saugojimo laikmeną.

35 straipsnis

Elektroninė duomenų bazė

1. Komisija sukuria ir prižiūri elektroninę duomenų bazę, skirtą visiems šiuo reglamentu numatytiems kompetentingų institucijų, bendrų ryšių palaikymo tarnybų ir Komisijos ryšiams palaikyti. Visa per elektroninę duomenų bazę siunčiama informacija saugoma ir tvarkoma toje elektroninėje duomenų bazėje. Kompetentingos institucijos, bendros ryšių palaikymo tarnybos ir Komisija turi tiesioginę prieigą prie tos duomenų bazės.

2. Informacija, kurią pateikia subjektai, siunčiantys išorės įspėjimą pagal 27 straipsnio 1 ar 2 dalis, saugoma ir tvarkoma elektroninėje duomenų bazėje. Tačiau tie subjektai neturi prieigos prie tos duomenų bazės.

3. Kai kompetentinga institucija, paskirtoji įstaiga arba subjektas, teikiantis išorės įspėjimą pagal 27 straipsnio 1 ar 2 dalis, nustato, kad pagal 26 arba 27 straipsnį jos (jo) išsiųstas įspėjimas apie pažeidimą vėliau pasirodė esantis nepagrįstas, ji (jis) tą įspėjimą atsiima. Komisija nedelsdama pašalina iš duomenų bazės atitinkamą informaciją ir informuoja šalis apie tokio pašalinimo priežastis.

Duomenys apie pažeidimą elektroninėje duomenų bazėje saugomi ne ilgiau nei būtina tais tikslais, dėl kurių jie buvo surinkti ir tvarkomi; tačiau jie saugomi ne ilgiau nei penkerius metus nuo tos dienos, kurią:

- a) pagal 12 straipsnio 2 dalį institucija, į kurią kreipiamasi, praneša Komisijai, kad Sąjungos vidaus pažeidimas nutrauktas;
- b) koordinatorius pagal 22 straipsnio 1 dalį praneša apie koordinuotų veiksmų užbaigimą arba
- c) visais kitais atvejais – informacija įtraukiama į duomenų bazę.

4. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos elektroninės duomenų bazės veikimo praktinės priemonės ir veikimo taisyklės. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 38 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

36 straipsnis

Atsisakymas atlyginti išlaidas

1. Valstybės narės netenkina jokių prašymų atlyginti išlaidas, patirtas taikant šį reglamentą.
2. Nepaisant 1 dalies, prašymų dėl vykdymo užtikrinimo priemonių pagal 12 straipsnį atveju institucijos pareiškėjos valstybė narė išlieka atsakinga institucijos, į kurią kreipiamasi, valstybei narei už bet kokias išlaidas ir bet kokius nuostolius, patirtus panaudojus priemones, kurias teismas atmetė ir pripažino nepagrįstomis, atsižvelgdamas į aptariamo pažeidimo esmę.

37 straipsnis

Vykdymo užtikrinimo prioritetai

1. Ne vėliau kaip 2020 m. sausio 17 d., o vėliau – kas dvejus metus valstybės narės tarpusavyje ir su Komisija keičiasi informacija apie savo vykdymo užtikrinimo prioritetus, susijusius su šio reglamento taikymu.

Pateikiama, be kita ko, tokia informacija:

- a) informacija apie rinkos tendencijas, kurios galėtų paveikti vartotojų interesus atitinkamoje valstybėje narėje ir kitose valstybėse narėse;
- b) pagal šį reglamentą per paskutinius dvejus metus atliktų veiksmų, visų pirma tyrimo ir vykdymo užtikrinimo priemonių, susijusių su plačiai paplitusiais pažeidimais, apžvalga;
- c) statistiniai duomenys, kuriais pasikeista naudojantis įspėjimais, nurodytais 26 straipsnyje;
- d) vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų vykdymo užtikrinimo preliminarios prioritetinės sritys ateinantiems dvejams metams atitinkamoje valstybėje narėje ir
- e) siūlomos vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų vykdymo užtikrinimo Sąjungos lygmeniu prioritetinės sritys ateinantiems dvejams metams.

2. Nedarant poveikio 33 straipsniui, Komisija kas dvejus metus parengia 1 dalies a, b ir c punktuose nurodytos informacijos apžvalgą ir paskelbia ją viešai. Komisija apie tai informuoja Europos Parlamentą.

3. Tais atvejais, kai per dvejus metus nuo paskutinės informacijos apie valstybių narių vykdymo užtikrinimo prioritetus pateikimo iš esmės pakinta aplinkybės arba rinkos sąlygos, valstybės narės atnaujina savo vykdymo užtikrinimo prioritetus ir atitinkamai informuoja kitas valstybes nares ir Komisiją.

4. Komisija apibendrina pagal šio straipsnio 1 dalį valstybių narių pateiktus vykdymo užtikrinimo prioritetus ir kasmet teikia ataskaitas 38 straipsnio 1 dalyje nurodytam komitetui, kad būtų lengviau nustatyti veiksmų prioritetus pagal šį reglamentą. Komisija keičiasi su valstybėmis narėmis geriausia praktika ir lyginamąja analize, visų pirma atsižvelgdama į gebėjimų stiprinimo veiklos plėtojimą.

VII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

38 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

39 straipsnis

Pranešimai

Valstybės narės nedelsdamos pateikia Komisijai į šio reglamento taikymo sritį patenkančiais klausimais priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų ir į šio reglamento taikymo sritį patenkančiais klausimais sudarytų susitarimų tekstus, išskyrus susitarimus dėl pavienių atvejų.

40 straipsnis

Ataskaitų teikimas

1. Ne vėliau kaip 2023 m. sausio 17 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šio reglamento taikymo ataskaitą.

2. Toje ataskaitoje pateikiamas šio reglamento taikymo įvertinimas, įskaitant vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų vykdymo užtikrinimo pagal šį reglamentą veiksmingumo įvertinimą, visų pirma kiek tai susiję su 9 straipsnyje nustatytais kompetentingų institucijų įgaliojimais, kartu su visų pirma analize, kaip keitėsi verslininkų vykdomas vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų laikymasis pagrindinėse vartotojų rinkose, kuriose vykdoma tarpvalstybinė prekyba.

Prireikus prie tos ataskaitos pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų.

41 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 panaikinamas nuo 2020 m. sausio 17 d.

42 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2020 m. sausio 17 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2017 m. gruodžio 12 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

A. TAJANI

Tarybos vardu

Pirmininkas

M. MAASIKAS

PRIEDAS

3 straipsnio 1 punkte nurodytos direktyvos ir reglamentai

1. 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, 1993 4 21, p. 29).
2. 1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/6/EB dėl vartotojų apsaugos žymint vartotojams siūlomų prekių kainas (OL L 80, 1998 3 18, p. 27).
3. 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB dėl vartojimo prekių pardavimo ir susijusių garantijų tam tikrų aspektų (OL L 171, 1999 7 7, p. 12).
4. 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) (OL L 178, 2000 7 17, p. 1).
5. 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus (OL L 311, 2001 11 28, p. 67): 86–100 straipsniai.
6. 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) (OL L 201, 2002 7 31, p. 37): 13 straipsnis.
7. 2002 m. rugsėjo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/65/EB dėl nuotolinės prekybos vartotojams skirtomis finansinėmis paslaugomis ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 90/619/EEB ir Direktyvas 97/7/EB ir 98/27/EB (OL L 271, 2002 10 9, p. 16).
8. 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 261/2004, nustatantis bendras kompensavimo ir pagalbos keleiviams taisykles atsisakymo vežti ir skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju, panaikinant Reglamentą (EEB) Nr. 295/91 (OL L 46, 2004 2 17, p. 1).
9. 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 („Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva“) (OL L 149, 2005 6 11, p. 22).
10. 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2006 dėl neįgalių asmenų ir ribotos judėsenos asmenų teisių keliaujant oru (OL L 204, 2006 7 26, p. 1).
11. 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/114/EB dėl klaidinančios ir lyginamosios reklamos (OL L 376, 2006 12 27, p. 21): 1 straipsnis, 2 straipsnio c punktas ir 4–8 straipsniai.
12. 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje (OL L 376, 2006 12 27, p. 36): 20 straipsnis.
13. 2007 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1371/2007 dėl geležinkelių keleivių teisių ir pareigų (OL L 315, 2007 12 3, p. 14).
14. 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių ir panaikinti Tarybos direktyvą 87/102/EEB (OL L 133, 2008 5 22, p. 66).
15. 2008 m. rugsėjo 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1008/2008 dėl oro susisiekimo paslaugų teikimo Bendrijoje bendrųjų taisyklių (OL L 293, 2008 10 31, p. 3): 22, 23 ir 24 straipsniai.

16. 2009 m. sausio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/122/EB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su kai kuriais pakaitinio naudojimosi, ilgalaikio atostogų produkto, pardavimo ir keitimosi sutarčių aspektais (OL L 33, 2009 2 3, p. 10).
 17. 2010 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo (Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva) (OL L 95, 2010 4 15, p. 1): 9, 10, 11 ir 19–26 straipsniai.
 18. 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1177/2010 dėl jūrų ir vidaus vandenų keliais vykstančių keleivių teisių, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 (OL L 334, 2010 12 17, p. 1).
 19. 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 181/2011 dėl miesto ir tolimojo susisiekimo autobusų transporto keleivių teisių, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 (OL L 55, 2011 2 28, p. 1).
 20. 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB (OL L 304, 2011 11 22, p. 64).
 21. 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/11/ES dėl alternatyvaus vartotojų ginčų sprendimo, kuria iš dalies keičiami Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2009/22/EB, (Direktyva dėl vartotojų AGS) (OL L 165, 2013 6 18, p. 63): 13 straipsnis.
 22. 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 524/2013 dėl elektroninio vartotojų ginčų sprendimo, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2009/22/EB (Reglamentas dėl vartotojų EGS) (OL L 165, 2013 6 18, p. 1): 14 straipsnis.
 23. 2014 m. vasario 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/17/ES dėl vartojimo kredito sutarčių dėl gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2008/48/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 60, 2014 2 28, p. 34): 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23 straipsniai, 10 skyrius ir I bei II priedai.
 24. 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/92/ES dėl mokesčių, susijusių su mokėjimo sąskaitomis, palyginamumo, mokėjimo sąskaitų perkėlimo ir galimybės naudotis būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis (OL L 257, 2014 8 28, p. 214): 3–18 straipsniai ir 20 straipsnio 2 dalis.
 25. 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2302 dėl kelionės paslaugų paketų ir susijusių kelionės paslaugų rinkinių, kuria iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2011/83/ES bei panaikinama Tarybos direktyva 90/314/EEB (OL L 326, 2015 12 11, p. 1).
 26. 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1128 dėl internetinių turinio paslaugų tarpvalstybinio perkeliavimo vidaus rinkoje (OL L 168, 2017 6 30, p. 1).
-